

நேர்தாலையுன்

திரு-மார்ச் 2004

குறைபாடு - 01

சமுக-கலை-இலக்கிய-கல்வி-அறிவியல் ஏடு

கவர்ணக் கனவுகளின் கலைக்கூடம்

ஆயாண வகைகளின் மணிமாடம்

அம்பிகை நகைமாடம்

ஏரூத்தித்துறை வீதி, பஸ்திலையம் முன்பாக, வந்ஸியூ.

தூய 22 கரட் தங்கத்தில்
நாளைய நாகரிகத்தை இன்றே
அறிமுகப்படுத்துவோர்

குறித்த காலத்தில் உத்தரவாதத்துடன்
எழிலுரு தொழில்வளத்துடன்
செய்து தருவோர்

Ambikai Nagai Madam

“புன்னகையோடு வாருங்கள் பொன்னகையோடு சேருங்கள்”

T.P : 0777 - 275331

எழுத்து எண்களும் அதிர்வட்ட நவரத்தினங்களும்

AIJQY (1)	மாணிக்கம்	EHNX (5)	வைரம்
BKR (2)	முத்து	UVW (6)	மரகதம்
CGLS (3)	புஷ்பராகம்	OZ (7)	வைடுரியம்
DTM (4)	கோமேதகம்	FP (8)	நீலம்
		(9)	பவளம்

ஏகலைவன்

கணை-7

ஊக்குவிப்பு 20/=

மதியுரூர் :

திரு.க.நடராசா

திரு.க.தர்மலிங்கம்

திரு.ஆ.வீழலராஜா

கௌரவ ஆசிரியர் :

திரு.ப.ஜோதீஸ்வரன்

பிரதம ஆசிரியர்

திரு.இ.ச.முரளீதாரன்

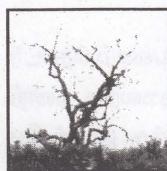
இணையாசிரியர் :

திரு.செ.சத்ராங்கன்

ஒவியர் :

திரு.எல்.நேசன்

முகப்பு ஒளிப்படம்

'பளை' கோகுலராகவன்

அட்டை வடிவமைப்பு :

நிதுஷா ஸ்ரூதியோ

(நெல்லியடி)

விளம்பர முகாமையாளர் :

செல்வன் செ.ஜெயந்தன்

செல்வன்.ர.றோசான்

செல்வன்.சி.புல்பராசா

செல்வி.த.பத்மினி

2 எண்

சிறுகதை

இலங்கையர்கோன்

(மீள்பிரசுரம்)

கவிதைகள்

நரகத்துமுள்

யாத்திரீகன்

அழூவன்

கட்டுரைகள்

பூ. சோதிநாதன்

பரா.ரதீஸ்

மாணவர் ஆக்கங்கள்

ம. கோகிலவாணி

ஆஷா சிவராஜா

சி.கபில்தேவ்

வெ.சாளினி

பெ.பிரியதர்சினி

சி.சேயந்தன்

ஷாத்தைவு

சமுக - கலை - இலக்கிய - கல்வி - அறிவியல் ஏடு

“ விளைச்சலை மதித்து விலைகொடு
கலைஞரின் சிலைக்கும் குடை கொடு “

அன்பான இதயங்களே !

மற்றிராரு இதழில் மறுபடியும் சந்திப்பதில் மகிழ்வடைகின்றேன். நவீன உலகின் செயற்பாடுகள் காலத்தையும், நேரத்தையும் களவு கொள்ள முயன் றாலும், முரட்டுப் பிடிவாதத்தோடு வாசிப்புக்கு நேரம் ஒதுக்கிக் கொள்ள வேண் டியது மனிதகுலத்தின் கடமையாகும். வாசிப்புப் பழக்கம் எம்மைவிட்டுத் தொலைதூரம் சென்றுவிட இடந்தரலாகாது. ஆசிரியர்களின் குறிப்புக்களில் மட்டுமே தங்கியிருக்கின்ற மாணவர் பரம்பரையான்று வெகு வேகமாக உரு வாகி வருகிறது. இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற நிலைகளிலிருந்து மாணவர்கள் விடுவிக்கப்படவேண்டும். இதற்கு ஊசி முனையளவேனும் உக்குவிப்பை ‘ஏகலைவன்’ வழங்கும் என நம்புகிறேன்.

உங்கள் ஆசியோடு ‘ஆண்டு விழா’ நிறைவுகண்டு பயணம் தொடர்கின்றது. விழாவில் கலந்துகொண்ட அனைவருக்கும் அன்புகலந்த நன்றி களைத் தெரிவிக்கின்றேன். என்னை மதித்து விழாவிற்கு வந்த இலக்கிய நண்பர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் அனைத்தையும் முன்னின்று செயற் படுத்திய, என் ‘தளபதிகளாகிய’ மாணவ நண்பர்களுக்கும் நன்றி சூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இனிவரும் காலங்களிலும் உங்கள் ஆதரவு கிடைக்குமானால் எங்கள் பயணம் இனிதே தொடரும்.

அன்புடன்
ஆசிரியர்.

பெருங்கிணேரு படையல் செய்தேரு

- நாகத்துமுள் -

கலப்பை புணர கருவற்ற பூமி

'மளமள்' என்று ஈன்ற முளைகள் பயிராகி

பூப்படைந்து நாண புதிரெடுத் தோம் ! குரியனை

காப்பிட்டு பள்ளிசைத்து சூழப்பயிர் அறுத் தோம்
நன்றியொடு பொங்கினோம். நாங்கள்

- படையலிட்டோம்

பச்சை உடுத்த வயல்வெளிகள்... இன்றெங்கே ... ?

குற்றிப் புடைத்துக்குறுணி அகற்றிய

முற்றங்கள் எங்கே... ? முதுசங்கள் சென்றதெங்கே ?

பன்னாடை கொக்காரை தந்த பனைகள் எங்கே... ?

உண்டு பகிர்ந்த உறவுகள் தானினங்கே... ?

வின்னனதிர பட்டம்விடுவோர் பருவமெங்கே ?

எல்லாம் இழந்தாலும் மீண்டுமொரு தைப்பொங்கல்

எங்கள் புதுப்பானை ஏறுகின்ற கற்களிலே

சங்கத் தமிழினத்தின் ஆய்த எழுத்தமைப்பு

நங்கும் நுரையுமாய் நோப்பட்ட போர் வாழ்வு

பொங்கலிலே சர்க்கரையாய் புத்துயிர்க்கும் ! நம்புகிறோம்

சீழ் ஒழுகும் சிந்தனைகள் ஊனமுற்ற வாழ்வியல்கள்

நாள் முழுதும் எந்திரத்தின் சேவகனாய் சீவியங்கள்

வீழ்வதற்காய் ஏறும் விசித்திரங்கள்... ! தை மகளே

சூழ் குடித்து வாழ்ந்தாலும் கோபுரத்தில் வாழ்ந்தாலும்

நிம்மதியின் தாய் மடியை நித்தம் இறைஞ்சுகிறோம்

“சம்மா இருத்தல் சகம் ” என்று போருக்கு
சொல்லிவிடு ! பொங்கினோம் தாயே படையலிட்டோம்.
இன்று நடப்பதெல்லாம் போகி நெருப்புக்கு
என்று விடப்பட்ட இழி செயல்கள் புரிகிறதா...?
குப்பி விளாக்கில் கொழுந்துவிட்ட கல்விழிலி

இப்போது மங்கி இருள் குழந்து போயிற்று
முற்றும் தெரியாமல் மூடிவைக்கும் பெண்ணமோகோ
விற்கும் பொருள் போல வீதி நடமாடும்
வெட்டிப்பின் தைக்கும் உடைதனிலே தைத்துப்பின்
வெட்டுகின்ற தாமம் தொடர்கிறது.... “அத்தை”க்கும்
“சித்தி” க்கும் தானே அதிக மரியாதை
இத்- தைக்கு பொங்கலிட “சீரியல்கள்” விட்டிடுமா....?
முக்கல் முண்கல்களே பாட்டாய் “ஹிற்” ராக
உக்கி உ முத்ததெல்லாம் உச்சப்படைப்பாக
முற்றுத்து மல்லிகை கேவலமாய்..... சூந்தலிலே
நிற்கும் “பிளாஸ்ரிக்” நிமிர்ந்து.

சீர் பூட்டும்மனிதனினை நெஞ்சில் வைத்து
செய்திடுவோம் நெருப்பு வரிக் கவிதைநாறு
தேர் பூட்டி தமிழ்த்தாயை அழைத்துச் செல்வோம்
தெருப்புமுதி அவளுடலில் படிந்திடாது
மார் பூட்டி வளர்த்தவள் போல் மன்னும் என்ற
மகினையினை உயில் எழுதி மரணம் நாடு
ஏர் பூட்டி வகிட்டுத்த வரப்புத்தானே
எழுகிறது தேசத்தின் எல்லையாக.

‘தலித்’ என்று தள்ளிவை
அழுக்குகளை வெளுப்பவனாம்
மூண்டவன்.

தீர்மான்

சில அவதானிப்புகள்

மயானத்திலே பிறந்து பின்ம் என்று, எயிம் பின்தத்தருகே அமர்ந்து உணவருந்தி ‘சித்தனாக’ (விக்ரம்) வளருகின்ற நாயகனை அறிமுகப்படுத் திப் படத்தினை இயக்குனர் பாலா ஆரம்பிக்கின்றார். தன்னை வளர்த்தவர் இறந்ததும், சித்தன் வேறு இடம் நாடிச் செல்கிறான். கஞ்சா விற்கும் பெண் ணொருத்தியின் (சங்கீதா) அரவணைப்புக் கிடைக்கிறது. அவளால் கஞ்சாத் தோட்ட முதலாளி ஒருவிடம் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டு, அதன் விளைவா கச் சிறைக்குச் செல்லும் சித்தன்; அங்கே சக்தியைச் (ரூர்யா) சந்திக்கிறான். சித்தனுக்கும் சக்திக்குமான நட்பு இறுக்கமடைகிறது. சித்தனுக்கு பாதுகாவ லனாகச் சக்தி தன்னை மாற்றிக் கொள்கிறான். அதனால் சக்தி மரணமடைய நேருகின்றது. சக்தியின் கொலைக்கான பழவாங்கலோடு படம் முடிகிறது.

மரணம், சுடுகாடு, மண்டையோடு, முட்செடிகள் என்பவற்றை வெகுயதார்த்தமாகத் தமிழ்த் திரைப் படம் ஒன்றின் தொடக்கக் காட்சியில் காட்டியிருப்பது பாலாவின் “படைப்புக்குத் துணிவை” வெளிக்காட்டு கிறது. ஒவ்வொரு கதாபாத்திரமும் தங்கள் தொழில் குறித்த செயல்களுடன் தோன்றுகிறது. விளம்புநிலை மனிதர்களை முக்கிய கதாபாத்திரங்களாக்கி இருப்பதான தோற்றுத்தைக் (?) கொடுப்பதன் மூலம் பாலா வெற்றிப்பற முயற்சித்திருக்கிறார். தாயக்கட்டை, சீட்டுக்கட்டுடைன் சக்தி அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறான். “நந்தா”வில் கருணாஸ் செய்த ‘லொடுக்கு பாண்டி’ கதாபாத்திரத்தின் நீட்சிதான் பிதாமகன் ‘சக்தி’. ஆனாலும் சில ‘வறிரோயிலை’ அம்சங்களுடன் உயர்வு பெற்றிருக்கிறது. பாலா விரும்பியதை கூர்யா முழுமையாகக் கொடுத்திருக்கிறார். சக்தியிடம் எமாறு பவளாக மஞ்ச (லைலா) அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறாள். பாத்திர இயல்பு கெடாத நிலையில் மிகச் சிறப்பாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள கதாபாத்திரம் கஞ்சா விற்கும் பெண். அவள் அமர்ந்திருக்கும் அறிமுகக் காட்சியில் அழுத்தம் தெரிகிறது. கதைமாந்தரின் உடல் மொழியில் இயக்குனர் கையாண்ட நுணுக்கம் தெரி கிறது. ஆனால் ‘க்ளை மாக்ஸ்’ அழுத்தத்திற்காக பாலாவுக்குத் தேவைப் பட்ட போது அந்தப் பாத்திரமும் விளக்குமாற்றோடு பத்திரிகாளி வேடம் கொள்கிறது.

ளிந்த எலும்புகளைப் பொறுக்கும் போது குடு தாங்காமல் விரல் குவித்து ஊதுவது, நெற்றிக் காசை வைத்து சித்தனைக் கொலையாளியாக இனங்காண்பது, எலம் விடும் சக்தியின் அசைவுகள், இயல்பான நடைக்கவைகள் என்பன சிறப்பாக உள்ளன. நாய் முகர, சாக்கு மூட்டையைச் சுற்றி ஒரு கூட்டம் நிற்கும் காட்சியும் அம்மூட்டையினை அவிழ்க்கத் தெரியும் சக்தியின் முகமும் அதிர் வைக்கிறது. காதலைக் கூட புதிய கோணத்திலே சொல்ல முயன்றி ருக்கிறார்.

பிதாமகனில் மிகமுக்கியமானவராக இளையராஜா தென்படுகிறார். பாடல் படத்திலிருந்து விலகாத தன்மை குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். பாடல் தொடங்கப் போகிறது என்பதை உணர்த்தும் முன் காட்சிகள் (Song Lead) தவிர்க்கப்பட்டிருப்பதுடன், பாடல்கள் மன உணர்வின் இசைநீட்சி யாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. “இளங்காத்து வீசுதே” பாடலின் இடையில் வரும் வயலின் இசைக் கோர்வைக்கு, வெறும் ஆலமாத்தின் விழுதுகளை “லோ ஆங்கிள்” காட்டி நகர்ந்து செல்லும் காட்சி அழகானது. அப்பாடலின் முதல்வரி ஒலித்ததும் பின் தொடரும் Bass Arrangements அற்புதமானவை. குதிரையில் கஞ்சா கடத்தி வரும் காட்சிகளில் எழுதப்பட்ட பின்னணி இசைக் குறிப்புக்கள் கவனிக்கத்தக்கவை. தமிழ்த் திரையுலகின் பின்னணி இசை பற்றிய ஆய்விலே இத்திரைப்படமும் முக்கிய பங்கு வகிக்கும்.

வணிக ரீதியான சமரசப் பண்புகள் படத்திலே தெளிவாகத் தெரிவிக்கின்றன. அழகான வீரோவை அழுக்காய் காண்பிந்தால் வெற்றியடையலாம் என்ற சினிமாவுலகின் பொய்மையில் பாலாவும் அடங்கி யிருக்கிறார். சிம்ரன் ஆடுகின்ற பாடல் நின்றுடலைத் தருவதோடு பார்வையாளன்று தொந்தரவும் செய்கிறது. சிம்ரனைப் பயன்படுத்தியது வியாபாரத்திற் காகஅல்ல என்பதை சிம்ரனின் உடை மூலம் தெளிவு படுத்துகிறார், (தோப்புஞ்சுக்கு மேல்வரையான வெளிர் சட்டை, தொப்புளை மறைத்து ‘இன்’ செய்யப்பட்டிருக்கும் கழுப்பு நிற பெண் மற்றும் நீளக் காற்சட்டை) சுடுகாட்டுப் பாத்திரத்தையும், கிராமப் பாத் திரத்தையும் சமன் செய்ய முயன்ற நிலையில், நகரப் பாத்திரத்தையும் அத் தோடு இணைத்து கதாபாத்திரங்களின் ஒன்றிணைந்த ‘இன்பியல்’ மூலம் எதோ சொல்ல முயன்று தோற்றிருக்கிறார் என்பது புலனாகிறது.

கிராமத்துப் பெண்ணான மஞ்சு, குடும்பம் பற்றிய அக் கறையின்றி, இரவிலும் சக்தியிடன் சுற்றுவது இயல்பாயில்லை. சித்தன் பேசாமல் இருப்பதன் பின்னணி விளங்கவில்லை. பாவாடையை அவிழ்த்து விடுதல் பற்றிய செய்தி தான் சக்திக்கும் மஞ்சக்கும் காதலை உண்டாக்கியதா? அல்லது மஞ்சவின் “கார்ட்ரைக் பிகேவியர்” தானா? பாலாவின் முந் தைய படங்களில் உள்ள உத்திகள் மீளவும் கையாளப்பட்டிருக்கின்றன. கோடம்பாக்கத்திலிருந்து வெளிவரும் குப்பை களோடு ஒப்பிடும்போது பிதாமகன் உச்சத்திலிருக்கிறது.

ஜெயகாந்தனின் ‘நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி’ அகிலனின் ‘மயான பூழி’ பா.ஜெயப்பிரகாசத்தின் ‘அக்கினி மூலை’ என்ற மூன்று சிறுகதைகளை யும் வாசித்துப் பாருங்கள். சித்தன் கதாபாத்திரத்தை தரிசிக்கலாம்.

உசாந்துணை - தீராநதி (சஞ்சீகை), நீழல் (சஞ்சீகை)

ம.கோருவாணி

2004 கலை.

யா/உடுப்பிட்டி அ.மி.க

தழிழா உனக்கேள்விக் கிக்கதி

எய் தமிழா.....!

உன் உடைமைகளை இழந்து

சொந்தங்களைப் பிரிந்து

உன் நாடுவிட்டு அந்தியநாடு போய்

பட்ட அவலங்கள் போதும்

உரிமை இழந்து அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறாய்

யுத்தம் என்னும் கொடிய வெறியினால்

சொந்தமிழந்து தவிக்கும் தமிழா.....

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்” என்றாய்

சுதந்திரவானில் பறந்த உன்

சிறுகள் ஒடித்தார்கள்.

தமிழா உனக்கா இக்கதி .

ஆஹா சிவராஜா (கலைப்பிரிவு)

யா/தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரி

சிற்பு விருத்தியீர் சிற்மாசனம்

ஆசனத்தை அலங்கரிப்பவர்
அல்லப்பற்ட ஜன்ஸன்

இருபதாம் நூற்றாண்டு பெற்றிருத்த பேர்னிஞர்களிலே ஒப்புவழையற்ற வராக ஜன்ஸன் திகழ்கிறார். 1879ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 14ஆம் திகதி ஜேர்மனியிலுள்ள உலம் நகரில் இவர் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் சிறு மின் காந்தத் தொழிற்சாலை ஒன்றைச் சொந்தமாக நடாத்திவந்தார். அங்கு சிறியள விலான் ஆராய்ச்சிகளில் ஜன்ஸனின் ஈடுபட்டார். ஜேர்மனி விட்லரின் ஆட்சியில் இருந்ததினால், ஆஞ்சோருடன் ஏற்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகளால் சுவில் வாந்து சென்று உயர்கல்வியினை மேற்கொண்டார். அங்கே 1900இல் கலாநிதி (P.H.D) பட்டத்தினைப் பெற்றுக் கொண்டார். தொடர்ந்து பெர்லின் பல்கலைக் கழகத்தில் போர்சிரியாக நியமிக்கப்பட்டார். அத்தோடு, கெய்சர் வில் வெறல்ம் இயற்பியல் ஆய்வுகூடத்தின் இயக்குனராகவும், பிரஸ்ஸியன் அறிவியற் கழகத் தின் உறுப்பினராகவும் இருந்தார்.

ஜயன்றின் தனது 2வேது வயதில் சார்பியல் கோட்பாடு (Theory of Relativity) என்ற தத்துவத்தினைக் கண்டறிந்தார். எனைய அறிவியல் கோட்பாடுகளைவிட மிகவும் பிரபல்யமான கோட்பாடாக சார்பியல் கோட்பாடு அமைந்திருக்கின்றது. இவரது சார்புக் கோட்பாட்டில் சிறப்புச் சார்புக்கோட்பாடு (Special Theory of Relativity) பொதுச் சார்புக் கோட்பாடு (General Theory of Relativity) எனும் இரு பிரிவுகள் உண்டு. பொதுச் சார்புக் கோட்பாட்டை ஜயன்றினின் ஈர்ப்பு விதி (Law of Gravitation) என அழைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். இவ்விரு கோட்பாடுகளும் மிகவும் சிக்கலானவை. காலம், இடம் பற்றிய மக்களின் கருத்துக்களை ஜன்ஸனின் கோட்பாடு அடியோடு மறுதலித்தது. உலகம் முழுவதிலுமுள்ள விஞ்ஞானிகளுக்கு இவரது $E=MC^2$ என்பது ஒரு புனித சின்ன மாகவே விளங்குகின்றது. (E என்பது ஆற்றல், M - என்பது பொருண்மை, C என்பது ஒளியின்வேகம்) C என்பது விணாடிக்கு 168000 கிலோ மீற்றருக்கு சமமாகும். அதன் இருபடி வர்க்கம் (C^2) மிகப்பெரிய ஜிலக்கமாகும். எனவே பொருண்மையின் ஒரு சிறிய நூண்பகுதி ஓரளவு உருமாற்றும் பெற்றால் கூட அளவற்ற ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும் என்பது தெளிவாகின்றது. இக் கொள்கையின் மூலம் அனுவின் ஆற்றல்கள் வெளிக் கொணரப்பட்டன. மிகப் பெரிய சக்தியை வெளிப்படுத்த மிகச் சிறிய எடையுள்ள ஓர் அனு இருந்தால்

சூடப் போதுமானது என்ற சார்பியல் கோட்பாட்டின்படி, 'ரத போர்ட்' என்ற விஞ்ஞானி அனுகுண்டைக் கண்டறிந்தார். நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத கற் பணைக் கருதுகோள் என ஒதுக்கிவைத்திருந்த சார்புக் கோட்பாடு 1945 இல் அனைவரையும் மலைக்க வைத்தது. வறிரோஷிமா, நாகசாகி மீது அனுகுண்டுகள் போடப்பட்டதோடு, அனுவின் ஆற்றலை சர்வதேசமும் உணர்ந்து கொண்டது. யுத்தங்களின் எதிரியான ஐன்ஸ்ரீஸ் அனுகுண்டுட் தாக்குதல் நிகழ்ந்த செய்தியால் துடித்தித்தார். தனது கோட்பாடுகள் ஆக்கத்திற்கு அன்றி அழிவுக்கு துணை போவதையிட்டு மனம் வருந்தினார்.

ஐன்ஸ்ரீஸின் கொள்கைகள் விளங்கிக் கொள்வதில் கடினமாக இருக்குமானால், அக்கொள்கைகளை உருவாக்கியது எவ்வளவு கடினமாக இருந்திருக்கும். ஐன்ஸ்ரீஸின் கொள்கைகள் தமக்குள் முரண்பாடு கொண்டவையாக அமைந்திருந்தன. அம்முரண்பாடுகள், தவறினால் ஏற்பட்டவை அல்ல. இயல்பாகவே உள்ளவை என்பதைக் கண்டறிந்து மெய்ப்பித்தார். அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான சரியான, நுட்பமான வழி உண்டு என்பதையும் தெரிவித்தார். இதுவரையில் விஞ்ஞானிகள் வகுத்த அனுகுமுறைகளில் இறுதி உண்மைக்கு மிகவெளியாக உள்ளது சார்புக் கோட்பாடுதான்.

சார்புக் கோட்பாடு சம்பந்தமாக அன்றைய கால விஞ்ஞானிகளிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. இதனால் இக் கோட்பாடு நோபல் பரிசைப் பெறவில்லை. எனினும் இவரின் ஒளி மின் விளைவு (Photo Electric Effect) 1921இல் நோபல் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டது. இவருடையஞிமின் விளைவு விதி நடைமுறையில் பெருமளவுக்கு பயன்பாடுடையதாகியதுடன். ஒளித்து கள் பற்றிய கருதுகோளும் பேருதவியாக இருந்தது. இன்று கதிரியக்க அலை வீச்சுக் கோட்பாட்டின் ஓர் அங்கமாக இந்தக் கருதுகோள் விளங்குகிறது.

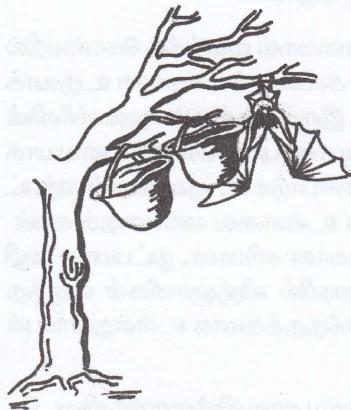
ஐன்ஸ்ரீஸ் சுவிஸ்லாந்தில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது உடன் படித்த மிலவா என்ற பெண்ணைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டார். எனினும் மணமுறிவு ஏற்பட்டு இருவரும் பிரிந்தனர். பின்னர் எல்சா என்ற உறவுக்காரப் பெண்ணை மனம் முடித்தார். இரு புதல்வர்களைப் பெற்றிருத்தபின் எல்சா மரணத்தினைத் தழுவினார்.

ஐன்ஸ்ரீஸ் தனது ஆயுட்காலத்தின் பிற்பகுதி முழுவதிலும் உலகின் தலைசிறந்த விஞ்ஞானி என்ற பெரும் புகழுடன் வாழ்ந்தார். வயலின் இசைப் பதிலே திறமையுடையவராகத் திகழ்ந்தார். நயமான நகைச்சவை உணர்வுள்ளவராகவும், தன்னடக்கம் வாய்ந்தவராகவும் அமைந்திருந்தார்.

குருட்டு விவளாவுர்மீகள்

- யாத்தீரீகன் -

வனாந்தர இரவுகளில்
வெளவால்கள் குருரங்களை
வெளிப்படுத்திய படியிருந்தன.

உயில் ஆழப்பதித்திருந்த
நீள் மூச்சொன்று
தொடர்ச்சியற்று வந்தது.

குருட்டு வெளவால்களுக்கு
செவிகள் வீங்கிப்
பெருத்திருந்தன.
மின்மினிப் பூச்சிகளுக்காய்
பரிசளிக்கப்பட்ட
ஒவ்வொரு இரவிலும்
அவை தமதொளியை தம்முன்
இழுத்துக் கொள்கின்றன.

நெருக்கப்பட்ட மரங்களின்
இடைவெளிகளுக்குள்ளால்
வெளவால்களின் செட்டைகள்
ஓடிந்து விழுகின்றன.
இன்னுமது அந்தரத்திலேயே
தொங்கிய படியிருந்தது.

வெளவால்களின் செவிகள்
பெருத்து வீங்கி
வெடித்துப் போயிருந்தன

மின்மினிப்பூச்சிகள்
மட்டும் தமதொளியை
தமக்குள்ளே
இழுத்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

குழந்தைப் பாடற்துறையில் கவிமணி

“துரும்பென மெலிந்த தேகம் துலங்கிடும் குளிர்ந்த பார்வை இரும்பினும் வலிய உள்ளம் இனியவே செய்யும் எண்ணம் பரம்பாருள் நினைவே காட்டும் பாளர்ல்லாம் பரந்த நோக்கம் கரும்பினும் இனிய சொற்கள் கவிமணி வடிவமாகும்.”

என கவிமணியை வடித்துக் காட்டுவார் நாமக்கல். கவிமணி தேசிய விநாயகம்பிள்ளை நாகர்கோவிலை அடுத்துள்ள தேரூரில் சிவதாணுப் பிள்ளைக்கும் ஆதிலட்சுமிக்கும் மகனாக 1876 ம் ஆண்டு பிறந்தார். மறைந்தது 1954ஆம் ஆண்டு. தமிழ் நவீன கவிதைத் துறையில் “கவிமணி” என்ற தனிமனிதனை நீக்கிப் பார்க்க முடியாத அளவிற்குக் காத்திரமான பங்காற்றி யுள்ளார்.

தமிழில் “குழந்தைப்பாடல்” என்ற துறைக்குக் கவிமணி ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பு விதந்து குறிப்பிடத்தக்கது. “குழந்தைக் கவிதைகள்” என்ற புதிய இலக்கிய வகைக்கு வித்திட்டவர் கவிமணி ஆவார் என்று முனைவர் கி. இரா சாவும், தமிழில் குழந்தைப்பாடல் இலக்கியப் பகுதியை அருமையாகத் தொடக்கி வைத்த பெருமை இவருக்கே உரியது என்று சாலை இளந்திரையனும் குறிப்பிடுவது இங்கு மனங் கொள்ளத்தக்கது.

கவிமணிக்கு இயல்பாகவே குழந்தைகள் மீது மிகுந்த நாட்டம் இருந்தது. தனக்குக் குழந்தைகள் இல்லையே என்பதற்காகக் குழந்தைச் செல் வங்களையே வெறுத்தவர் அல்ல கவிமணி. குழந்தைகளை நேசித்து அதனுடாகத் தனது குறையை நிவர்த்தி செய்ய முனைந்தவர்.

“ கன்னத்து அலகிடும் முத்தம் ஒன்றுக் கிந்தக் காசினி முற்றும் ஈடாமோ ”

என்று தனது மன ஏக்கத்தினையும், குழந்தைச் செல்வத்தின் சிறப்பி னையும் வெளிப்படுத்தியவர் கவிமணி. குழந்தைகள் மீது கவிமணி கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டினை “கவிமணி” என்ற நூல் பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

“ கவிமணிக்குத் தமக்கெனக் குழந்தைகள் இல்லை. எனினும் ஊரிலுள்ள குழந்தைகளை எல்லாம் தமதாகவே எண்ணினார். பிள்ளைகளின் துயரம் எல்லாம் கண்டு உள்ளம் உருகுவார்.

அவை அழுவதைக் காண அவரது மனம் இசையாது. அவை சிரிக்கும் போது தாம் சிரிப்பார். அழும் போது தாழும் கண்ணீர் வடிப்பார். இத்தகைய பேரங்பின் எதுவால் தமிழருக்கின் பிள்ளைகளோடு தான் உறவு கொள்வார். வெளியே அவர்கள் சென்றி ருந்தால் வரும் வரை வீட்டிலே காத்திருப்பார். குழந்தையுள்ளாம் படைத்த கவிமணி குழந்தைகளோடு குழந்தையாய் வாழ்வு நடத்தி வந்தார்.”

குழந்தைகள் மீதான இத்தகைய ஈடுபாடு இயல்பாகவே கவிமணி யை குழந்தைகளுக்கான பாடல்களைப் பாடுவதற்கு எதுவாயிற்று என்று என்னுவதில் வியப்பில்லை.

கவிமணிக்கு முன்பே குழந்தைகளுக்கான பாடல்களை தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே காண்கின்றோம். ஆயினும், குழந்தைகளின் உளவியற் போக்கினை உள்வாங்கி, குழந்தைகள் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய வகையில் படைக்கப்பட்டுள்ளனவா என்பது சிந்தனைக்குரிய விடயமாகும். பாரதியினுடைய “பாப்பாப் பாட்டுக்” கூட, சிறுவர் விரும்பிப் படிக்கும் பாடலாக அமைந்த போதி லும், சிறுவர்கள் கூடிப்பாடி மகிழ்வதற்கு ஏற்ற பாடலாக அமையவில்லை என் பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். சிறுவர்களுக்கு நீதிகளைப் போதிப்பதாகவே அமைந்துள்ளது. இவ்விடத்தில் வி.ஐ.சப்பிரமணியத்தின் கூற்று குறிப்பிடத்தக்கது.

“தமிழ் மொழியில் குழந்தைகளைப் பற்றிப் பாடிய நால்கள் பல.

ஆனால், குழந்தைகளுக்கெனப் பாடிய நால்கள் கவிமணி காலம் வரையில் இல்லை என்று சொல்லலாம். ஆத்திருடி, கொன்றை வேந்தன் முதலியவை அறக் கருத்துக்களையும், அரிய மதக்கோட்டாடுகளையும் கொண்டிருப்பவை. முதியவர்கள் கூட அவை முழுவதையும் அறிந்து அனுபவிப்பது எனி தன்று. குழந்தைகள் விரும்பிக் கற்று மகிழ்ச்சி அடையத் தகுந்த விதத்தில் முதன் முதல் ஒரு கவிதைத் துறையை வகுத்தவர் கவிமணிதான். இதைத் தமிழகம் என்றும் மறக்க முடியாது.”

குழந்தை உளவியலை உணர்ந்து, குழந்தைகள் பாடி மகிழுக் கூடிய வகையிலே தமிழில் குழந்தைப் பாடல்களைப் படைத்த பெருமை கவிமணிக்கு உண்டு.

கவிஞருடைய மனிலை அவனது கவிதைகளிலே பாதிப்புச் செலுத் துகின்றது. பாரதி குழந்தைப்பாடற் துறையில் வெற்றி காணாமைக்கும், கவி

மணி வெற்றி கண்டமைக்கும் இருவரினதும் மனநிலை காத்திரமான இடத் தைப் பெறுகின்றது. பாரதியிடத்தே காணப்பட்ட ஆவேசம், ஸுர்க்கத்தனம், வீரம், அஞ்சாமை போன்ற பண்புகள் அவனைக் கீழிறங்கி வைத்து குழந்தை களில் உளவியலை உணர்ந்து மென்மையான பாடல்களைப் பாட வழி சமைக்கவில்லை. மாறாக கவிமணியிடத்தே காணப்பட்ட மென்மை உள்ளம், அமைதி, அடக்கம் போன்ற பண்புகளும் குழந்தைப்பாடலில் அவர் வெற்றி காணப்பதற்கு எதுக்களாக அமைந்தன என்று என்னுவது பொருத்தப்பாடு உடையதாகும்.

கவிமணியினது குழந்தைப் பாடல்களை அமைப்பு ரீதியில் இரண்டு வகைப்படுத்தலாம்.

- * குழந்தைகளுக்கான “தனிப்பாடல்கள்”
- * குழந்தைகளுக்கான “கதைப்பாடல்கள்”

கவிமணியின் குழந்தைகளுக்கான “தமுவற் பாடல்களையும்”, தனிப்பாடல் வகைக்குள் அடக்கி நோக்குவது பொருத்தப்பாடு உடைய தாகும்.

பாடுபொருள் ரீதியில் கவிமணியின் குழந்தைப்பாடல்களைப் பின்வரு மாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- * உயிரினங்கள் தொடர்பான பாடல்கள்
- * குழந்தைகளுக்கு நாட்டமான பொருட்கள் மீதான பாடல்கள்
- * இயற்கைக் காட்சி தொடர்பான பாடல்கள்
- * பண்டிகைகள் தொடர்பான பாடல்கள்
- * சான்றோர் தொடர்பான பாடல்கள்
- * உள்ளத்து உணர்வு பற்றிய பாடல்கள்
- * ஒழுக்கவியற் சிந்தனைகள் தொடர்பான பாடல்கள்

குழந்தைப் பாடல்களில் உயிரினங்கள் பற்றிய செய்தி முக்கியத்துவம் பெறும். குழந்தைகளுக்குத் தெரிந்த உயிரினங்கள் பற்றிக் கூறும் போது அவர் கள் அதைக் கேட்டு மகிழ்வார்கள். தெரியாத உயிரினங்கள் பற்றிக்கூறும் போது அவற்றைக் காணவேண்டும் என்கின்ற ஆர்வம் எழும். குழந்தைகளின் இத் தகைய உளவியற் பாங்கை உணர்ந்து கொண்ட கவிமணி, குழந்தை களுக்கு நன்கு தெரிந்த காகம், கோழி, நாய், கிளி போன்ற உயிரினங்கள் பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

“ தோட்டத்தில் மேயுது
வெள்ளைப் பசு - அங்கே
துள்ளிக்குதிக்குது
கன்றுக்குட்டி ”

“ அம்மா என்குது
வெள்ளைப் பசு - உடன்
அண்டையில் ஓடுது
கன்றுக் குட்டி ”

கன்றிற்கும், பசுவிற்குமான பாசப் பிணைப்பினைக் காட்சிப்படுத்தி, எளிமையான முறையிலே மனக்கண்முன் நிறுத்துகின்றார் கவிமணி.

உயினங்கள் பற்றிப் பாடும்போது அவற்றிற்கிடை காணப்படுகின்ற நற்பண்புகளை எடுத்துக்காட்டி, குழந்தைகளின் உள்ளங்களில் ஒழுக்கவியற் சிந்தனைகளை விடைத்துக்கின்றார் கவிமணி. இதற்குக் காரணம் சிறுவயதி வையே குழந்தைகளின் உள்ளங்களில் உயர்ந்த ஒழுக்கவியற் சிந்தனைகளை விடைத்தாற்றான் அவை நாளை பெருமரமாகி அவர்களை நல்ல மனிதர்கள் ஆக்கும்என்ற எண்ணமாகும். நன்றி உணர்வினை “நாய்” பற்றிய கவிதை யிலே பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“ உண்ட சோற்றை எண்ணி
உயிரும் விடத் துணிபவன்
மண்டலத்தில் நாய்போல்
வாய்த்த துணை உண்டோ? ”

குழந்தைப் பருவத்திலேயே ஒருவனுக்கு விடுதலை உணர்வு ஊட்டப்படவேண்டியது என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர் கவிமணி. “கூண்டுக் கிளி” என்ற கவிதையிலே இதனை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

“ பாலைக் கொண்டு தருகின்றேன்
பழமும் தின்னத் தருகின்றேன்
சோலை ஓடிப்போக வழி
சுற்றிப் பாப்பதேன் கிளியே ”

என்று சிறுவர் கூண்டில் உள்ள கிளியையார்த்துக் கேட்க, கிளி
“ பாலும் எனக்குத் தேவையில்லை
பழமும் எனக்குத் தேவையில்லை
சோலை எங்கும் கூவி நிதம்
சுற்றித் திரிதல் போதுமப்பா ”

என்று விடுதலை வாழ்வின் சுகம் பற்றிப் பேசுகின்றது.

குழந்தைகள் விரும்புகின்ற பொருட்கள் மீதும் கவிமணி பாடல் கணைப் பாடியுள்ளார். கடிகாரம், சைக்கிள், ஆகாய விமானம் பற்றியில்லாம் கவிமணி பாடியுள்ளமையை இங்கு குறிப்பிடலாம். சையிக்கிள் பற்றிப் பாடிய கவிதையில் சில அடிகளை இங்கு நோக்குவோம்.

“ மாடில்லை, குதிரையில்லை
மாயமதாய்ப் பறந்திடும் பார்!

தீயில்லை, புகையும் இல்லை
தீவிரமாய்ச் சென்றிடும், பார் !

காலாலே மிதிப்பதனால்
கடுவிசையில் போயிடும், பார் !

ஒன்றன் பால் ஒன்றாக
உருஞ்சும் பைதாக்களைப் பார்!

அக்காளும் தங்கையும் போல்
அவை போகும் அழகைப் பார் !

அக்காளும் தங்கையும் போல் அவை போகும் அழகைப்பார் என்று குழந்தைகளுக்கு விளங்கக் கூடிய வகையிலே எனினையான உவமையைக் கையாண்டு சையிக்கிள் போகும் காட்சி பற்றிய மனப்படிவைக் குழந்தைகளின் உள்ளங்களில் நிலை நிறுத்துகின்றார் கவிஞர்.

காலை மலர்வு, ஆறு , வெண்ணிலா, வசந்தம் போன்ற இயற்கைக் காட்சிகள் தொடர்பாக கவிமணி கவிதைகளைப் பாடியுள்ளார். குழந்தை களும் இயற்கையில் இயல்பான ஈடுபாடு உண்டு என்பதை யாவரும் அறிவார். காலை மலர்வு பின்னைகளின் உள்ளத்தைக் தொடுகின்ற ஒரு நிகழ்வாகும். காலைக் காட்சியினைக் கவிதையிமாகக் குழந்தைகளுக்குக் காட்டுகின்றார் கவிஞர்.

“ காகம் கரைந்தது ! காலையும் ஆழிற்று
கனியதீர் காவினைப் பாராய்
கண்ணே ! நீ எழுந்தோடி வாராய் ”

குழந்தைப்பாடல்களில் பண்டிகை பற்றிய பாடல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

“ ஆடிப் பிறப்பிற்கு நாளை விடுதலை
ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே
கூடிப் பனங்கட்டி கூழும் குடிக்கலாம்
கொழுக்கட்டை தீன்னலாம் தோழர்களே ”

என சோம சுந்தரப்புலவர் ஆழப்பிறப்புப் பற்றிப் பாடிய பாடல் குழந்தை களுக்குரிய சிறந்த பாடல்களில் ஒன்றாகும். கவிமணியும் தைப்பொங்கல், தீபா வளி ஆகிய பண்டிகைகள் பற்றிப் பாடியுள்ளார்.

“ பொங்கல் ! இன்று பொங்கல்
புது வருஷப் பொங்கல் !
மங்கலங்கள் பொங்க !
மனையிலிடும் பொங்கல் ”

என தைப்பொங்கல் பற்றியும்

“ நல்லெண்ணெய் பூசிக் குளிப்போம் அடா ! - நல்ல
நல்ல உணவுகள் உண்போம், அடா !
அல்லும் பகலும் உரைப்பதெல்லாம் - வயிறு
ஆருப் புசிபதற்கல்லவோடா ! ”

“ பெண்டுகள் பிள்ளைகள் நெய்த கதருடை
பீதாம் பரத்தினும் மேலாம், அடா !
கொண்டாடிப் பண்டிகை நாளில் அனிந்திடில்
கோடி கோடிப் புண்யம் உண்டாம், அடா ! ”

எனத் தீபாவளி பற்றியும் பாடியுள்ளார். தீபாவளிப் பண்டிகை பற்றிக் கூறவந்த கவிமணி “காந்தீயத் தாக்கத்தின்” வினைவாக “கதராஸை” பற்றிய கொள்கையை குழந்தைகள் மத்தியில் பரப்புவதைக் காண்கிறோம்.

குழந்தைகளின் உள்ளங்களில் எமக்கு வாழ்ந்து காட்டிய சான்றோர் களை அறிமுகப்படுத்தி. அவர்களைப் போல் நாமும் வாழவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாகும். ஒளவையைப் பற்றிக் கவி மணி எளிமையாகவும், இளிமையாகவும் குழந்தை நிலையில் நின்று பாடிய பாடல் அடிகளை இங்கு எடுத்துக் காட்டலாம்.

“ ஒளவைக் கிழவி நம் கிழவி,
அழுதின் இனிய சொற் கிழவி
செவ்வை நெரிகள் பற்பலவும்
தெரியக் காட்டும் பழங்கிழவி ”

“ சூழுக்காக கவிபாடும்
சூனர் கிழவி ; அவளுரையை
வாழும் வாழ்வில் ஒரு நாளும்
மறவோம் மறவோம் மறவோமே ! ”

இதேபோல், வள்ளுவன், கம்பன், பாரதி, மகாத்மாகாந்தி போன்ற

சான்றோர்களைப் பற்றியும் கவிமணி பாடியுள்ளமையை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

கவிமணி குழந்தைகளுக்காகத் தாலாட்டுப் பாடிய கவிஞர்.

“ கம்பன் கவியின்

களியமுதம் உண்டிட, மால்

அம்புவியில் வந்தீங்கு

அவதாரம் செய்தானோ ?

“ தேவாரம் பாடும்.

திருவாசகத் தேனும்

நாவார உண்ண எம்மான்

நன் மகவாய் வந்தானோ?”

ஆக்கம் பெருக

அறும் வளர், நாட்டையெல்லாம்

காக்கும் பெருமான்

கருணைத் திருவுருவோ ?

தாலாட்டுப் பாடல்களினாடாக சமயச் சிந்தனை, இலக்கிய ஆர்வம், நாட்டுப்பற்று என்பவற்றைக் குழந்தைகளின் உள்ளங்களில் பதியவைக்க முனைந்தவர். தாயானவள் பிள்ளை மீது பாடுகின்ற தாலாட்டுப் பாடல்கள் அவளது வாழ்வில் நோக்கும், போக்கு என்பவற்றின் மீது தாக்கம் செலுத்தும் என்பதை கவிமணி நன்கு உணர்ந்துள்ளமையை அவரது தாலாட்டுப் பாடல்களின் ஊடாக அறிகின்றோம்.

கவிமணியின் வாழ்க்கைத் தரிசனத்தை அவரது பல கவிதைகளின் ஊடாக நாம் கண்டு கொள்ளலாம். எல்லா உயிர்களையும் நேசிக்கின்ற கருணை உள்ளத்தினை கவிமணியிடத்துக் காணலாம். இக்கருணை உள்ளம் குழந்தைகளுக்கு அவசியம் என்பதை உணர்ந்து பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“ ஈயும் எனக்குத் தோழன் - ஊரும்

எழும்பும் எனக்குத் தோழன்

நாயும் எனக்குத் தோழன் - குள்ள

நியும் எனக்குத் தோழன் ”

கவிமணி குழந்தைகளுக்காகப் பாடிய தனிப்பாடல்களில் தமுவற் பாடல்களும் உள்ளங்க்கும். உதாரணமாக வில்லியம் பிளேக் என்பவரைத் தமுவிப் பாடிய “புலி” பற்றிய பாடலையும் குட்ரிச் என்பவரைத் தமுவிப் பாடிய “ஆறு” என்ற பாடலையும் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

கவிமணி குழந்தைகளுக்காகத் தனிப்பாடல்களை மட்டுமன்றி கதைப்பாடல்களையும் படைத்துள்ளார். “ஊகமுள்ள காகம்” “நெற்பானையும் எலியும்”, “அப்பம் திருடின எலி” “ஓளவையும் இடைச் சிறுவனும்” ஆசிய ஜோதியில் வரும் “புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்” என்ற பகுதி ஆகியன கவிமணியால் படைக்கப்பட்ட கதைப்பாடல்களாகும்.

“ஊகமுள்ள காகம்” என்ற கதைப் பாடலில் முயற்சி வெற்றியளிக்கும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றார்.

“ ஊக்கம் உடையவர்க்குத் - துன்பம்
உலகில் இல்லை , அம்மா !
ஆக்கம் பெருகும் , அம்மா ! - இதை நீ
அறிய வேண்டும் அம்மா ! ”

நியாயமான வழியிலே செல்லும் போது நன்மை கிடைக்கும் என்பதை யும், மாறாக நியாயம் தவறினால் துன்பமே என்பதையும் “நெற்பானையும் எலியும்” என்ற கதைப்பாடலில் வலியுறுத்துகின்றார்.

“ கள்ள வழியினிற் செல்பவை - என்ன
காலடி பற்றித் தொடர்வானடா !
உள்ள படியே நடப்பவர்க்குத் - தெய்வம்
உற்ற துணையாக நிற்குமதா ! ”

பிறருக்குக் கொடுத்து உண்டு வாழவேண்டும் என்பதை “அப்பம் திருடின எலி” என்ற கதைப்பாடலில் கவிஞர் சூறுகின்றார். ஓளவையார் புலமை யோடு முருகன் மோதி, அவன் கர்வத்தைப் போக்கிய செய்தியை “ஓளவையும் இடைச் சிறுவனும்” என்ற கதைப்பாடல் சூறுகின்றது. ஆசிய ஜோதியில் வரும் “புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்” என்ற பகுதி குழந்தைகளுக்கான கதைப் பாடலே எனக் கருதி அதையும் “குழந்தைச் செல்வம்” என்ற நூலில் சேர்க்கப் பட்டுள்ளது.

“ இடர் வரும் போதும் - உள்ளம்
இரங்கிடும் போதும்
உடன் பிறந்தவர் போல் - மாந்தர்
உறவு கொள்வார், அப்பா !

ஓடும் உதிர்த்தில் - வடிந்து
ஓழுகும் கண்ணீரில்
தேடிப் பார்த்தாலும் - சாதி
தெரிவதுண்டோ அப்பா ! ”

என பிறப்பினாலும் உயர்வு தாழ்வு பாராட்டக்கூடாது என வலியுறுத்துகின்றார். குழந்தை உளவியலுக்கு எதுவாக உயரிய சிற்தனைகளை அவர்தம் மனங்களில் பதிய வைக்கக் கூடிய வகையில் எளிமையான முறையில் கதைப்பாடல்களை கவிமணி படைத்துள்ளமையை அவதானிக்கின்றோம். கவிமணியின் குழந்தைகளுக்கான கதைப்பாடல் பற்றிப் பின்வருமாறு கருத்துத் தெரிவிப்பார் வே.தா.கோபாலகிருஷ்ணன்.

“ குழந்தைகளுக்காக கதைப்பாடல்களைச் சுவைபெறப்பாடிய முதல்வர் கவிமணி எனலாம் ”

கவிமணி குழந்தைப் பாடல்களின் ஊடாகச் சமுதாயத்தில் காணப்பட்ட குறைகளைக் கண்டிக்கின்றார். கவிமணியின் கண்டனத்தில் கேலியும், வியப்பும் தென்படுவதை நாம் காண்கின்றோம். இவ்விடத்தில் வெ.கிருட்டினசாமியின் சூற்றினைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தப்பாடு உடையதாகும்.

“ கவிமணியும் , அழ.வள்ளியப்பாவும் குழந்தைகளுக்காகவே கவிதை பாடினார்கள். கவிமணி சமுதாயப் பிழைகளைக் கண்டிக்கின்றார். அவருடைய கண்டனத்தில் கேலியும் , வியப்பும் மிளிநுகின்றது. அழ.வள்ளியப்பாவின் பாடல்களில் அவற்றைக் காண்முடியவில்லை. பாரதி, ஆத்திருதி இயற்றியதைப் போல் கவிமணியும் அழ.வள்ளியப்பாவும் இயற்றவில்லை. ”

கவிமணியின் குழந்தைப் பாடல்களையில்லாம் சுவைத்த அவரது நண்பர் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“கவிமணியின் பாடல்களிற் சில குழந்தைகளில் சிவப்புறிய மலர் வாயினின்றும் தேனினும் இனியவாய் மதிரித்துச் சுரக்கின்றன. ”

கவிமணிக்கும் , குழந்தைப் பாடற்றுறைக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றி அழ.வள்ளியப்பா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“ இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்க ஆண்டான 1901 ஆம் ஆண்டு , தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு அதிக்டமான ஒர் ஆண்டாகும். இந்த ஆண்டிற்கான் கவிமணி தேசிய விநாயகம்பிள்ளையவர்கள் குழந்தைகளுக்காகப் பாடல்களைப் பாடத் தொடங்கினார்கள். ”

“ பாரதி சிறுவர்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதியதைப் பின்பற்றி அவருக்குப் பின்வந்த கவிஞர்களும் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுத முற்பட்டி

ருக்கின்றனர். பாரதி பரம்பரையில் பாரதி தாசன், கம்பதாசன், துமிழ் ஒளி, துமிழ் அழகன், துமிழ்வேள், சுப்பு ஆறுமுகம், மின்னால் சீனி வாசன், சக்திச்சுவை, யாழ்ப்பாணன், துமிழன்னைல் முதலியோ ரும் மற்றும் பலரும் குறைந்தது ஒரு தொகுதியாகிலும் வெளியிட்டு இருக்கின்றனர். இவற்றிற் பல குழந்தை இலக்கியத்தின்பார் கொண்ட “ஆசைபற்றி” இயற்றப்பட்டமை எனக்கூறி அமைதி காண்பதே பொருத்தமாகும் ”

என்பார் க. கைலாசபதி. பாரதிக்கு முன்னமே குழந்தைப் பாடல்களைப் பாடிய கவிமணி கைலாசபதி மேலே கூறிய சில கவிஞர்களைப் போல் குழந்தை இலக்கியத்தின் பார் கொண்ட “ஆசை பற்றி” பாடியவர் அல்ல என்பதை அவரது குழந்தைப் பாடல்களைப் படிப்போருக்குப் புலனாகும்.

இவ்வகையில் குழந்தைகளில் உளவியலை உணர்ந்து, அவர்கள் நாளை நல்ல மனிதர்களாய் வாழ்வதற்கு வழி காட்டக் கூடிய வகையிலும், படித்து மகிழ்ச் சூடிய வகையிலும், எனிமை, இனிமை, தெளிவு, ஆகிய அமிசங்களை உள்வாங்கி குழந்தைப் பாடல்களைப் படைத்தவர் கவிமணி. துமிழ் குழந்தைப்பாடல் வரலாற்றில் கவிமணிக்குக் காத்திரமான இடம் உண்டு என்பதைத் துமிழ் உலகம் என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளும். குழந்தைப் பாடற் துறைக்குக் கவிமணி ஆற்றியுள்ள பங்களிப்பினைக் கவிஞர் துமிழ்பிரியன் பின்வருமாறு பாடுவார்.

“ செந்தமிழ் நாட்டிடை வாழும்
சின்னஞ் சிறார்களின்
உளவியல் உணர்த்துமே
பைந்தமிழ் கொண்ட கவிசய்தேன்
பாரில் மழலைகள் மகிழ்வே
செய்த துமிழ்ப்பணி வாடு டே,
தேவி புகழ் என்றும் ஓங்குமே
தெய்வத் துமிழ் இதைச் சாற்றுமே ”

ப்ரா.ரதி ஸ்

உதவி விரிவுரையாளர், (தற்காலிகம்)
துமிழ்த்துறை,
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

விவர்ஸிப் பாதசரம்

சிறுகதை

மீவ்பிரசுரம்

தன் வீட்டுக்கு ஒரு அடுக்குப் பெட்டியும் தனக்கு ஒரு தையற் பெட்டியும் வாங்கவேண்டும் என்று நினைத்து வந்தவளுடைய உள்ளளம் விழ்மும்படி கோவில் வீதியியல்லாம் பெட்டிகளும் கடகங்களும் மலைமலையாய்க் குவிந் திருந்தன. குஞ்சுப்பெட்டி, அடுக்குப்பெட்டி, தையற்பெட்டி, மூட்டிப்பெட்டி, பின் னற் பெட்டி.... ஊ! எத்தனை வகை! அருகில் மாட்டை அவிழ்த்து அதன் வாயில் பொங்கிய நூரையை வழித்து அதன் மினுமினுக்கும் கரிய முதுகில் தேய்ப்பதில் கண்ணுங் கருத்துமாய் நின்ற தன் கணவனின் கையில் மெதுவாக, நூள்ளி 'மாடு தன்பாட்டுக்கு நிற்கட்டும் வாருங்கோ' என்று கெஞ்சினாள்.

அஸ்தமிக்கும் குரியனின் கடைசிக் கிரணங்களைப் பணமராவ் களின் தலைகளை இன்னுந் தடவிக் கொண்டிருந்தன. கிழக்கு அடவானத் தில் சந்திரன் வெளுக்க ஆரம்பித்தான்.

அன்று வல்லிபுரக் கோவில் கடைசித் திருவிழா. “எவ்வளவு சனம் பாத்தியளே! இதுக்காலை எப்பிடிப் போறது” என்று சொல்லிக்கொண்டே நல் லம்மா தன் கணவனின் அருகில் ஒதுங்கினாள். செல்லையா தன் தோளில் கிடந்த சால்லவயை எடுத்து இடுப்பில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, “யப்பிடாமல் என்னோடை வா” என்று தன் மனைவியின் கையைப் பற்றினான்.

கோவில் வீதிகளிலும், கடைகளிலும் காணப்பட்டதெல்லாம் நல் லம்மாவின் மனத்தில் ஒரு குதூகலத்தை உண்டாக்கின: வாய் ஓயாது தன் கணவனுக்கு எதோ சொல்லிக் கொண்டே சென்றாள். ஜந்து வயதுச் சிறுமி யைப் போல, முழங்கால்கள் தெரியும்படி, தன் ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு வீதியைச் சுற்றி ஒரு “கெந்தல்” போடவேண்டும் போல் அவளுக்குத் தோன்றியது..... செல்லையா மௌனமாகத் தன் மனைவியின் குதூகலத்தில் மெய்மறந்து அவள் இழுத்த வழியில்லாம் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

யாழ்ப்பாணத்தின் நீர் வளமற்ற சொற்ப நிலத்தைத் தம் தளராத முயற்சி ஒன்றினாலேயே வளம்படுத்திச் சீவியம் நடத்தும் புதல்வர்களில் அவனும் ஒருவன். இரக்கமற்ற யுமியுடன் தினசரிநடத்தும் போரினால் அவனுடைய தசைநார்கள் முறுக்கடைந்து வச்சிரம் போல இருந்தன. மன ஒருமைப்பாட்டினால் வாய் மௌனமாகவே இருந்தது.

இலங்கையர்கோன்

முன்றுமாதங்களுக்கு முன்புதான் அவன் தன் வாழ்க்கைத்துணையைத் தேடிக்கொண்டான். அவனுடைய கலகலத்து வாயும், விடையில்லா ஒரு கேள்வியைக் கேட்பது போல அவனுடைய பார்வையை முறிந்து நோக்கும் அவனுடைய விழிகளும், மார்பின் பாரம் தாங்கமாட்டாதது போல் ஒசியும் நூலிடையும், நிர்மலமாக இருந்த அவனுடைய தனிமை வாழ்வில் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டாக்கின். சதா மண்ணைக் கிண்டுபெறுக்கு மண்ணிற்குள் எத்தனையோ ரகஸ்யங்களும் மணங்களும் புதுமைகளும் மறைந்திருக்கும்: ஆனால் அவைகளை மேலான ரகஸ்யங்களும் மணங்களும் புதுமைகளும் வாழ்க்கையில் எத்தனை மறைந்து கிடக்கின்றன! ஓ! வாழ்வு எவ்வளவு அற் புதுமானது! செல்லையா இன்று அணிந்திருக்கும் நாற்பது ரூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வையை விட இதற்கு வேறு என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? ?

கோவிலிலுள்ள சனங்கள் தங்கள் இல்டப்பாடி கூக்குரவிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். மூலைகளில் கிடத்தப்பட்டிருந்த கைக்குழந்தைகள் அழுதன். பஞ்சகச்சம் அணிந்த பூசகர்கள் அங்குமிங்கும் ஓடினர். இந்த ஆரவாரங் களுக்கிடையில் காப்பக்கிருக்குத்தில் மணிச் சத்தங் கேட்டது. கூப்பிய கைகள் தலைகளுக்கு மேல் உயர்ந்தன. செல்லையா ஒரு தூணருகே கைகளைக் கட்டியபடி சனங்களின் தலைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான். நல்லம்மா அவனருகில் கைகூப்பியபடி மூலஸ்தானத்தை ஒரு தரம் பார்ப்பதற்காக அங்கும் இங்கும் தலையை அசைத்தாள். எங்கோ தொலைவில் இருளில் சில தீபங்கள் மின்னின். அவைகளின் அருகில் ஒரு தொந்தி பெருத்த பூசகளின் கரும்பட உருவும் கைகளை அசைத்துக்கொண்டு நிற்பது தெரிந்தது. அதற்குப் பின்னால் - அதுதானோ வல்லிபுரப் பெருமான்?

திருமாலின் திருமண் பிரசாதத்தைப் பெறுவதற்கு ஆரவாரப்பட்ட சனங்கள் ஒரு பக்கத்தில் மேளச்சமா ஆரம்பமாகவே அவ்விடம் நோக்கி நகர்ந்தனர்.

தவிற்காரன் தாளவரிசைகளை மெய்மறந்து பொழிந்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய குடுமி அவிழ்ந்த தலையோடு வேறும் ஆயிரந் தலைகள் அசைந்தன. நல்லம்மாவுக்குச் சிரிப்பாகவிருந்தது. தன் கணவனின் உடலோடு தன் உடலை உராய்ந்து கொண்டு “எல்லாருக்கும் பைத்தியம் பாருங்கோ” என்றாள். மெளனியான செல்லையா மெளனம் கலைந்து, “போதும் இனி, வாணை வெளியாலை போவம்” என்றான்.

வெளி வீதிகளிலும் தெருக்களிலும் சன சமுத்திரம் அலை மோதிப்

புரண்டது. முத்தையும் வைரத்தையும் பொடியாக்கிச் சிதறிவிட்டது போன்ற அந்த அகன்ற வென்ன மண்ற பரப்பிலே கன்னித் தாயின் உள்ளத்திலே அங்கு வெள்ளம் பாய்வதுபோல நிலவு வெள்ளத்தை அள்ளிப் பெருக்கும் முழுச் சந்திரனின் கீழ் இரண்டொரு இரவுகளுக்கு வாழ்க்கைப் போரினால் ஏற்பட்ட அலுப்பைக் கொஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக யாழ்ப்பானத்தின் ஒவு வொரு மூலையிலிருந்தும் வந்த மனிதர்கள் நிரம்பியிருந்தனர்.

சம்பத் கடைக்காரன் பல வர்ணங்கள் கொண்ட போத்தல்களை ஒரு தடியால் அடித்து ஜலதரங்கம் வாசித்தான். மினுக்கு மினுக்கு என்று எனியும் ஒரு கைவிளக்கின் அருகில் உட்கார்ந்து, பொலிஸ்காரர்களின் காக்கியிடுப்பு எங்காவது தெரிகிறதா என்று கடைக்கண்ணால் பார்த்தபடி ‘ஓண்டுக்கு நாலு’ க்காரன், “ஓடிவா ஓடிவா - போனால் கடலைக்காச, வந்தால் தேத்தண்ணிக் காச “ என்று ஒலமிட்டான்.

நல்லம்மாவும் செல்லையாவும் தம்மை அறியாமலே ஒரு வளையற் கடையின் முன்னால் போய் நின்றனர். விளக்கொளியில் சுடர்விடும் கண்ணாடி வளையல்களின் லாவண்யத்தில் நல்லம்மாவின் மனம் வயித்தது. செல்லையா அவளுக்கு ஐந்து ஐதை வளையல்கள் வாங்கிக் கொடுத்தான். ஒரு கண்ணாடிப் பெட்டியில் அழகாக வளைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த புதுமாதிரியான ஒரு பாதசரம் செல்லையாவின் கண்களை ஈர்த்தது. நெருக்கமாகப் பிண்ணப்பட்ட வெள்ளி வளையம் ஒவ்வொன்றிலிருந்து ஒவ்வொரு வெள்ளிக்குண்டும் வேல் போன்ற ஒரு தகடும் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. முகப்பில் சிங்கமுகம். அது போன்ற ஒரு பாதசரம் அவன் முன் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை..... அவன் தன் மனைவியின் முகத்தைப் பார்த்தான்.

குவளை மல்லரைப் பழித்த அவளது விழிகள் “காஸ் லைட்” ஓளியில் அகல விரிந்து பளபளத்தன.

அவளிடம் சாதாரணமான காற்சங்கிலி கூட இல்லை. உருண்டையாகவும் வழுவழுப்பாகவும் இருந்த அவளுடைய கணைக்கால்களில் இது போன்ற ஒரு பாதசரத்தை அணிந்து பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆசை செல்லையாவின் மனத்தில் தோன்றியது. இது ஆசையோடு வேறு எத்தனையோரகல்யமான இன்ப நினைவுகள் அவன் உள்ளத்தை மயக்கின.... அதை எப்படியும் வாங்கிவிட வேண்டும்! அதன் விலை என்னவென்று கடைக்காரனைக் கேட்டான்.

“முப்பந்தைந்து ரூபாய்: வேறு விலை கேட்க வேண்டாம்” செல்லையாவின் மடியில் முப்பத்தொரு ரூபாய்தான் இருந்தது.

“இருப்பத்தைந்து தரலாம். சாமானைக் குடுத்துப்போடு”

“தமிபி! இது நாட்டுப் பெண்டுகள் போடுகிற கால்ச்சங்கிலிகள் அல்ல. ராசாத்தியின் கால்களுக்கேற்றது. இந்தியாவிலிருந்து ஸ்பெஷலாய் வந்தது. உமக்கு இது சரிவராது ராசா. கடைசி விலை முப்பது ரூபாய், குடுப்பீரா ?

“சரி இந்தா...”

பாதசராங்கள் கைமாறி, அவ்வித்திலேயே நல்லம்மாவின் பாதங்களில் ஏறின.

வெண் மணலில் கால்கள் புதைய இருவரும் மறுபடி கடைகளைச் சுற்றி வந்தனர். மிச்சமாக இருந்த ஒரு ரூபாயைக் கொண்டு ஒரு தையற் பெட்டி வாங்கி, ஆளுக்கொரு சர்பத்தும் குடித்தனர். அடுக்குப்பெட்டி வாங்கவில்லை.

நல்லம்மாவின் கால்கள் ஓய்ந்துபோயின. “இனி வண்டிலடியில் போய்க் கொஞ்ச நேரம் இருந்திட்டு, திருவிழாப் பார்த்துக்கொண்டு விடியப் போவம்” என்று இருவரும் முடிவு செய்தனர். செல்லையா அவளை ஒரு சனக் கும்பலுக்கூடாகக் கையில் பிடித்து நடத்திக் கொண்டு சென்றான். கும்பல் கழிந்து கொஞ்சம் வெளியான இடத்துக்கு வந்ததும் நல்லம்மா ” திடீரென நின்ற தன் இடக்காலை உயர்த்திக் கையால் தடவிப் பார்த்தாள்.

“ஜேயோ ! காற்சங்கிலியைக் காணேன்றை....”

“என்ன - வடிவாய்ப் பார் !”

“ஒரு காலான் எங்கையே மணலுக்குள்ளை கழன்டு விழுந்திட்டுது”

“கொஞ்சம் கவனமாய் வாறதுக்கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப் போச்சு, ஊதாரி நாய் !”

மறுகணம் செல்லையா தன் நாக்கைக் கடித்துக்கொண்டான்.

குண்டுசியால் துளைக்கப்பட்ட றப்பர் பலுானைப்போல நல்லம்மாவின் உற்சாகம் அப்படியே சப்பளிந்து போய்விட்டது. மூன்று மாத மனவாழ்க் கையில் இதுதான் முதல் தடவையாக இப்படி ஏச்சக் கேட்கவேண்டி வந்தது. அதுவும் அம்பலத்தில் கூட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டு....! அவள் மனத்தில் கோபம், அவமானம், துயரம் ஆகிய எல்லா உணர்ச்சிகளும் ஒருங்கே தோன்றின. கண்களில் நீர் மல்கியது.

“போதும், உங்களோடை கோவிலுக்கு வந்த வண்டவாளம். இனி நடையைக் கட்டுவாம்.”

செல்லையா ஒரு படி கீழே இறங்கினான். “நல்லம்மா ஆத்திரத்திலை சொல்லிப் போட்டன். இஞ்சை பார்..”

“ வேண்டாம் , இப்பவே போகவேணும். வண்டிலைக் கட்டுங்கோ. நீங்கள் வராட்டி நான் தனியாக் கால்நடையாய்ப் போறன். வழியிலை காறுக்குள்ளை வசவுக்குள்ளை ஆப்பிட்டு நெரிஞ்சுபோறன்.”

செல்லையா மறுவார்த்தை பேசாமல் தன் திருக்கல் வண்டியை இழுத்து, மாட்டை அவிழ்த்துப் பூட்டினான். அவன் ஆண்மகன்.

மாட்டின் கழுத்தில் கட்டியிருந்த வெண்டயங்களின் தாளத்திற்கு ஏற்பக் கரடுமுரடான தெருவில் வண்டிச் சக்கரங்கள் “கடக் கடக்” என்று சப்தம் செய்தன. யாரோ மணமகன் ஊர்வலம் வருவதற்காக விரித்து விட்ட நில பாவாடை போல் வளைந்து கிடந்த தெருவின் இரு மருங்கிலும் நெடிய பனைமரங்கள் மௌனப் பூதங்கள் போல் விசையாக நின்று ஆலவட்டம் பிடித்தன.

செல்லையா நாணயக் கயிற்றை இளக்கிவிட்டு, மாட்டின் கால்களுக் கிடையில் தன் காலை வைத்தான். ரோசம் மிகுந்த அந்த இளம்காலை உன்மத்தம் கொண்டது போல் ஏற்காலைத் தன் ஏரியில் பட்டும் படாமலும் தாங்கிக்கொண்டு பறந்தது..... ஆத்திரத்தில் சிந்தனையில்லாமல் கூறிய வார்த்தைக்கு இவ்வளவு கோபமா? நிலத்தில் வியர்வை சொட்ட, கை கால் வலியினால் செயலற்றுப்போக, புகையிலைத் தோட்டத்தைக் கிண்டிப் பாடு பட்டவனுக்குத்தான் காசின் அருமை தெரியும்! அவன் ஆண்பிள்ளை. இரண்டு வார்த்தை பேச உரிமையுண்டு. அதைப் பெண் பொறுத்துக் கொண்டால் என்ன....? கொண்டு வந்த காசெல்லாம் அவளுக்காகத்தானே செலவு செய்தான்....? தனக்கு ஒரு சுருட்டுக்கூட வாங்கிக் கொள்ளவில்லையே.....

கால்களை வண்டியின் பின்புறம் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு, வண்டியின் கீழ் ஓடும் தெருவைப் பார்த்தபடி நல்லம்மா சிந்தனையில் ஆழந்திருந்தாள். எவ்வளவு அற்ப காரியம்!

ஒரு கஷ்டமும் இல்லாமல் திருவிழாப் பார்த்துவிட்டுச் சந்தோஷமாக வந்திருக்கலாமே.... எல்லாம் அவளுடைய பிழைதான். கணவன் இரண்டு வார்த்தைகள் கடுமையாகச் சொல்லிவிட்டால்தான் என்ன ?

மாடு களைப்பினால் பலமாக மூச்சவாங்கியது. நெல்லியடிச் சந்தியில், ஒரு பூவரச மரத்தின்கீழ்ச் செல்லையா வண்டியை நிற்பாட்டினான். அந்த நடு

யாமத்திலும் கோவிலுக்குப் போகிறவர்களுக்காகக் கடைகள் எல்லாம் திறந்து வைக்கப்பட்டிருந்தன. சந்தையில் இரண்டு பெண்கள் அப்பம் சுட்டுக் கொண்டிருந்தனர். தேநீர்க் கடைகளில் தேநீர் கலக்கும் ‘கடகட’ என்ற சத்தத்தை விட, மற்றிருங்கும் ஆழந்த நிச்ப்தம் குடிகொண்டிருந்தது.

செல்லையா மாட்டின் களை தீர் அதைத் தடவிக் கொடுத்தபின், ஒரு தேநீர்க்கடை இருந்த பக்கமாகச் சென்றான். அவனுடைய மடியில் ஒரு ஜந்து சதம்தான் இருந்ததென்பது நல்லம்மாவுக்குத் தெரியும். அன்று மத்தியானம் வீட்டில் சாப்பிட்டதுதான். அதன் பிறகு ஒன்றுமே இல்லை....” ஜயோ அவருக்கு எவ்வளவு பசியாயிருக்கும். வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்லாமல் இருக்கிறாரே” என்று அவள் அங்கலாய்த்தாள். அவனுடைய இதயம் இளகிக் கரைந்தது. தன் கணவனுடைய மனத்தின் பண்பும் அவன் தன்பால் வைத்துள்ள அன்பின் ஆழமும் அவள் மனத்தில் தெளிவாயிற்று. விவாகம் செய்துகொண்ட புதிதில் ஒருநாள் அவன் சூறிய வசனம் ஒன்றை அவள் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டாள். ‘பெட்டை உனக்காக வேணுமென்டால் என்றை உசிரையும் கொடுத்துவிடுவேன். நீ ஒன்றுக்கும் பயப்பிடவேண்டாம்.’

அவனுடைய நெஞ்சுக்குள் ஏதோ ஒன்று உடைவதுபோல் இருந்தது. கண்கள் பொருமி உவர் நீரைப் பொழிந்தன. தன் கணவனை ஒரு குழந்தை போல் மடியில் வைத்துத் தாலாட்டி அவனுடைய உடலின் ஆயாசத்தையும் மனக்கவலையையும் போக்கவேண்டும்போல் அவனுக்குத் தோன்றியது.....

செல்லையா வாயில் ஒரு சுருட்டுடன் வந்து, மனைவியருகில் ஒரு வெற்றிலை பாக்குச் சுருளை வைத்துவிட்டு, அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்தான்..... அவனுடைய கண்ணீர் தோய்ந்த முகத்தின் ஒளி அவனை உலுக்கியது. தன்னுடைய நாற்பது ரூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வையால் அவனுடைய கண்ணீரைத் துடைக்கவேண்டும் என்று அவன் மனம் அவாவியது.

“ என்ன, நல்லம்...”

நல்லம்மாவின் கண்ணீர் வடிந்த முகத்தில், நாணம் கலந்த ஒரு புன்னகை அரும்பியது. “ஒண்டுமில்லை, உங்களுக்குப் பசி இல்லையே? வெளிக்கிடுங்கோவென் கெதியாய் வீட்டை போவம்.”

செல்லையா அதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொண்டான். மாட்டின் வெண்டயம் மறுபடியும் பனந்தோப்புக்களில் எதிராலித்தது.

வல்லை வெளி !

இந்த அகன்ற பூமிப் பரப்பின் மகிழமையை அறிந்தது போல இதுகாறும்

வேகமாய் ஓடி வந்த மாடு, தன்கதியைக் குறைத்து அடிக்குமேல் அடி எடுத்து வைக்க ஆரம்பித்தது.

பேய்க் காற்று 'ஹே' என்ற சமூன்றுடித்தது.

வானம் கவிந்து, நாற்புறமும் நிலத்தைக் கவ்விக் கொண்டிருந்தது. வெளியின் நடுவே தேங்கி நின்ற நீரோடை, ஒரு அரக்கனது பிரம்மாண்டமான மார்பில் அணியப்பட்ட மரகதுச் சாடுபோல் ஜ்வலித்தது. வான முகடின் உச்சி யில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பளிங்குத் தகடுபோன்ற சந்திர தீபம் கீழே விழுந்துவிட எத்தனிப்பது போலக் கணிந்து பிரகாசித்தது.

சின்ன மனிதர்களையும் பெரிய எண்ணங்கள் எண்ணும்படி தூண்டும் இந்த வெளிப் பிரதேசத்தில்தான் மனிதனின் ஜீவநாடி நவநாகரிக முறைகளால் நலிந்துபடாமல் இன்னும் அந்தப் பழைய வேகத்தோடு அடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஏங்கோ வெகு தொலைவில் நிலத்தில் இருந்து இரண்டு அடி உயரத்தில் பொட்டிட்டது போன்ற ஒரு ஒளி தோன்றிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தெருவை நோக்கி நகர்ந்து வந்தது..... செல்லையா அதைக் கண்டதும் அதை நோக்கிக் காறியுமிழ்ந்தான். நல்லம்மா, “அது என்ன?” என்று கேட்டாள்.

“ஆரோ மீன்பிடிகாரர் குள் கொண்டு போகிறார்கள்” என்ற ஒரு பொய் சொல்லி மழுப்பிவிட்டுச் செல்லையா மாட்டின் வாலைப் பிடித்து முழுக்கினான்.

அந்த வெளிச்சம் தெருவைக் கடந்து வேகமாய் மற்றுப் பக்கத்தில் போய் ‘பக்’கென்று அவிந்தது.....

செல்லையா இடக்கை அவன் மனைவியின் இடையை நோக்கி நகர்ந்தது.

அவனுடைய மனம் வல்லைவெளி போல் விரிந்தது. மெய்மறந்த ஒரு மகிழ்ச்சி அவனை ஆட்கொண்டது. தன் குரலை எழுப்பி, “ஞானகுமாரி” என்ற தேவகாந்தாரிராகப்பாட்டைப் பாடினான்..... அவனுக்குப் பசியில்லை. தாகம் இல்லை. தூக்கம் இல்லை. எத்தனை கொள்ளிவாய்ப் பிசாசுகள் சேர்ந்தும் அவனை என்ன செய்துவிட முடியும்?

இடம்பெயர்ந்து செல்பவரை
ஏக்கத்துடன் பார்த்தது
சூகுகாடு.

ஆபரணமாகக் கழுத்தில்
இரண்டு தாலிகள்
ஆயியின் மனைவி

விள்ளங்குடி தேவாந்தாள்

முகவரை

இலக்கியப் படைப்பு ஒன்றை ஓப்பிடுவது, பகுப்பாய்வு செய்வது, விளக்கமலிப்பது, மதிப்பீடு செய்வது முதலான முயற்சிகள் இலக்கிய விமர்சனக்கலை எனப்படும். அறிவியல் ஆய்வு நுட்பங்களின் வளர்ச்சி இலக்கிய விமர்சனத்திலும் புகுந்து கொண்டதனால் நவீன இலக்கிய விமர்சனங்களில் விஞ்ஞானத்திற்குரிய பல பண்புகளையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு விதமான இலக்கிய விமர்சனப் பாணி களை விமர்சகர்கள் பின்பற்றி வந்துள்ளனர். அவற்றுள் முக்கியமான சில வற்றை இனங்காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

எழுத்தாளர்களுக்கு வீதிவகுத்த பாணி

ஆரம்பகால விமர்சகர்கள், எழுத்தாளர்கள் எப்படி எழுதுவேண்டும் என விதிகளை வகுத்துக் கொடுப்பவர்களாகத் தம்மை எண்ணிக் கொண்டு விமர்சனம் செய்து வந்தார்கள். தமிழ்மொழியில் மட்டுமென்ற ஏனைய பலமொழி இலக்கியங்களிலும் இந்தப்போக்கை அவதானிக்கலாம். எழுத்தாளர்கள் எப்படி எழுதுவேண்டும். அவர்கள் தமது ஆக்கங்களை மேலும் எப்படிச் சிறப்பாகச் செய்யலாம் என்ற சட்டங்கள், விதிகள், முறைகளை வகுத்துக் கொடுக்கும் ஆற்றலுள்ளவர்களாகத் தங்களைக் கருதிக் கொண்டு தமது விமர்சனங்களை அவர்கள் எழுதி வந்தனர். அக்காலங்களில் சிறுகதை எழுதுவது எப்படி, கவிதை எழுதுவது எப்படி என்பன போன்ற நூல்களும் வெளிவந்தன. அவர்களது விமர்சனங்கள் வாசகர்களை நெறிப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தாது எழுத்தாளர்களை வழிப்படுத்துவதிலேயே குறியாய் இருந்தன.

எப்படி எழுதுவேண்டும் என்று தெரிந்துகொண்டால் பெரிய கெட்டித் தனம் இல்லாத ஒருவர் கூட நல்ல ஆக்கங்களைப் படைக்கலாம் என்று அவர்கள் கருதியிருந்தனர் போலும். அதனால் உணவு சமைப்பதற்குச் சமையல் குறிப்புக்களை விதிகளாக எழுதுவது போல இலக்கிய விமர்சனத்தையும் கருதிவிட்டனர். ஐரோப்பாவில் குறிப்பாக இங்கிலாந்தில் பதினாறாம் நூற்றாண்டில் உயர்நிலையில் இருந்த இந்த விமர்சனப்பாணி தமிழ்இலக்கியத்தில் காலம் தாழ்த்தியே காலடி எடுத்து வைத்தது. ஆனால் அதனை இன்று எந்த மண்ணிலும் காணமுடியாது. எழுத்தாளர்களின் எதிர்ப்பைத் தொடர்ந்தும்

எதிர்காள்ள முடியாததனாலும் தாமே படைப்பிலக்கியங்களைச் செய்ய முடியாததனாலும் அவ்விமர்சகர்கள் தமது குறைபாடுகளை உணர்ந்து அந்த விமர்சனப் பாணியைக் கைவிட்டனர்.

தீர்ப்பு வழங்கும் விமர்சனப்பாணி

கால அடிப்படையில் பார்க்கும் போது விமர்சனப்பாணிகளில் விதி வகுத்துக் கொடுத்த அனுகருமறைக்குப் பின் தீர்ப்பு வழங்கும் பாணி உதய மாகிறது. அந்த விமர்சகர்களும் சீல விதிகள், சட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவற்றுக்கு ஆக்க இலக்கியங்கள் பொருத்தமானவையாக இருந்தனவா இல்லையா எனப் பார்த்துத் தீர்ப்பு வழங்க முன்வந்தனர். தமது விதி கள் சட்டங்களுக்கு ஆக்க இலக்கியங்கள் பொருந்திவந்தால் அவற்றை நல்லன எனப் பாராட்டினர். அவ்வாறு பாராட்ட முடியாதனவற்றை பயனற்ற இலக்கியங்கள் என்று கண்டித்து வந்தனர். கிரேக்க அறிஞர்களிடம் இருந்த இந்த வகையான விமர்சனத்தை ஐரோப்பிய இலக்கியங்களும் தமிழ் இலக்கியங்களும் பெற்றுக்கொண்டன. தமிழ் விமர்சகர்கள் நேரடியாகக் கிரேக்க அறிஞர்களிடம் அன்றி ஆங்கில விமர்சகர்களிடம் இருந்தே அதனைப் பெற்ற தனால் மேலும் காலம் தாழ்த்தியே அதனைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர்.

இலக்கிய கர்த்தாக்களின் சிறப்புக்கள் தனிப்பட்ட திறமைகள் என் பவற்றைக் கூடக் கவனிக்காது, நீதிபதி ஒருவர் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தித் தீர்ப்புக்கூறுவது போல விமர்சகர்களும் ஆக்க இலக்கியங்களுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கி வந்தனர். கிரேக்க செந்திநால் இலக்கியங்களில் இருந்து அரிசல் டோட்டில், பிளோட்டோ முதலானோர் பெற்றுக்கொண்டவிதிகளை விமர்சனத் துக்குப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று என்னினார்களே தவிர ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களின் சிருஷ்டி மேன்மைகளையும், சாதனைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அவர்கள் அவற்றை விமர்சிக்கவில்லை. தீர்ப்பு வழங்கும் விமர்சன விதிகளினால் ஆக்க இலக்கியங்களின் பன்முகப்பட்ட சிறந்த பண்புகளை எல்லாம் அளவிட்டுக்கொள்ள முடியாது என்று கண்ட விமர்சகர்கள் அதனையும் காலகதியில் கைவிடவேண்டும் என்பதை அனுபவத் தால் உணர்ந்து கொண்டனர்.

கோட்பாட்டு விமர்சனப்பாணி

இலக்கியத்தில் உள்ள அழகியலைப் பற்றிக் கோட்பாட்டு விமர்சனம் தனது கருத்தைச் செலுத்துகிறது. கோட்பாட்டு விமர்சகர்கள் ஒரு இலக்கிய கர்த்தாவின் ஏதாவது ஒரு ஆக்கத்தை விமர்சிப்பதில் கவனம் செலுத்துவ

வில்லை. பொதுவாக இலக்கியத்தில் உள்ள அழகியல் பற்றியே அவர்களது கவனம் சென்றிருக்கின்றது.

இலக்கியப்படைப்பு ஒன்று ஆக்கப்படும் முறை, கலைத்துவ அழகின் அடிப்படைத் தத்துவம் என்பவற்றை ஆராய்ந்து இலக்கியக் கோட்பாடு ஒன்றை உருவாக்க இந்தவகை விமர்சகர்கள் முனைந்தனர். பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கில இலக்கிய விமர்சனப்பரப்பில் கோட்பாட்டு விமர்சனம் பெருமளவு செல்வாக்குச் செலுத்தி இருந்ததைக் காணலாம். அவர்கள் ஆக்க இலக்கியப் படைப்பின் இயல்பு எவ்வாறு அமைகிறது என்பதை அறியும் உள வியல் பிரச்சினையில் ஈடுபட்டிருந்தனர். இந்த விமர்சன முறை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நலிவடைந்த நிலையில் இருந்தபோதும் விமர்சகர்களில் சிலர் தொடர்ந்தும் அதில் ஈடுபட்டு வந்தனர். அழகியல் பற்றிப் பிரித்தானிய உயர்ந் தோர் குழாத்தினர் கொண்டிருந்த பொழுதுபோக்கு உரையாடல், தத்துவ ஞானிகளுக்கு அழகியலில் இருந்த நாட்டம், கவிதைகளில் கவிஞர்கள் அழகியலுக்குக் காட்டிய அக்கறை என்பன இந்த விமர்சனப்பாணி வளர்வதற்குக் காலாக இருந்தன எனலாம்.

மதிப்பீட்டு விமர்சனம்

ஒருக்கலைப் படைப்பின் பெறுமதி, அதன் முக்கியத்துவம் என் பவற்றை எடைபோடுவதில் மதிப்பீட்டு விமர்சனம் ஈடுபடுகிறது. கலைப் படைப்பு ஒன்றை அழகியல், ஒழுக்கவியல், படைப்பாளியின் ஆளுமை ஆகிய வற்றில் எதாவது ஒன்றை நியமங்கக்கொண்டு அதன் முக்கியத்துவத்தையும் இலக்கியப்பரப்பில் அதன் நிலையையும் மதிப்பிடுகின்றனர். ஒரு இலக்கிய ஆக்கம் மிக உயர்ந்த தரம் உடையதா இல்லையா என்பதை நிர்ணயிக்க ஒழுக்க நியமங்களை வைத்து மதிப்பிடவேண்டும் என நம்பி அவர்கள் செயற்பட்டு வந்தனர்.

தனித்து ஒழுக்க நியமங்களினால் மட்டும் ஓர் இலக்கியப் படைப்பின் தரத்தை அளவிட்டு மதிப்பிடுவது நியாயமானதன்று என அபிப்பிராயப்படுவோர் பலர் உண்டு. ஒரேவகை இலக்கிய ஆக்கத்திற்கு ஒரேவகை ஒழுக்கநியமங்களைக் கொண்டு இலக்கியப் பரப்பில் வெளிவரும் இலக்கியங்களை எடைபோட்டு அவற்றை மிகுந்தது முதல் மிகத் தாழ்ந்தது வரை ஒழுங்குபடுத் தினர். இந்த விமர்சனம் அகச்சார்பு உடையதாயும், விமர்சகருக்கு விமர்சகர் வேறுபட்டதாயும், காலத்திற்குக் காலம் வேறுபட்டதாயும் இருந்து வந்துள்ளது.

வரலாற்று விமர்சனப்பாணி

ஓர் இலக்கியம் படைக்கப்பட்ட காலத்தின் பின்னணியிலேயே வரலாற்று விமர்சனம் அதனை நோக்குகிறது. ஒவ்வொரு எழுத்தாளனது புலனுணர்வுக் காட்சிகளையும் அவன் வாழும் காலத்தின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டே தீரும். எனவே அவனது ஆளுமையின் மீதும், அவனது படைப்பின் மீதும் செல்வாக்குச் செலுத்திய அரசியல், சமூக, பொருளாதார, சமய, இலக்கிய பண்பாட்டு நிகழ்ச்சிகள், போக்குவரைப் புரிந்துகொண்டால் அன்றி அவனது இலக்கியப் படைப்பைத் தகுந்த முறையில் மதிப்பிடமுடியாது.

வரலாற்று விமர்சனம் ஓர் இலக்கியப் படைப்பை அதன் குழலில் வைத்துப் பரிசோதனை செய்கிறது. ஓர் எழுத்தாளனை அவனது காலப் பின்னணியில் வைத்து அந்தப் பரிசோதனையை அது மேற்கொள்ளுகிறது. ஒரு படைப்பாளியின் நிறை குறைகளுக்கு அவனது காலச்குழல் காரணம் என்பது அவ்விமர்சனமுறையின் கருத்தாகும். இதேவேளை, அவ்விமர்சனம் ஓர் இலக்கியப் படைப்பை அதேபோன்ற இலக்கியப் படைப்புக்களோடு ஒப்பிட்டு அதன் தரத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் நிர்ணயிக்கின்றது. இந்த விமர்சன முறையில் ஓர் ஆக்க இலக்கியத்தின் தனித்தன்மையை நழுவுவிட வேண்டிய நிலையும், புறவயமாக அதனை நோக்குவதிலிருந்து விலகவேண்டிய நிலையும் இருந்தாலும் இதன் சிறப்புக்களை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

எழுத்தாளனின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்ட விமர்சனப்பாணி

இந்த விமர்சனப்பாணி ஒருவகையில் வரலாற்று விமர்சனப்பாணி யோடு தொடர்படையது. ஒரு படைப்பாளியின் வாழ்க்கைச் சம்பவங்களின் பின்னணியில் அவனது ஆக்கங்களை இவ்விமர்சனமுறை மதிப்பிடுகிறது. அதற்கு இணங்க ஓர் எழுத்தாளனது குடும்பப் பின்னணி, மூதாதையர், அவரது குழல், நண்பர்கள், குணங்கள் என்னங்கள், நம்பிக்கைகள், அவரது தொழில் முதலானவற்றை விபரமாக ஆராய்கிறது. இந்த விமர்சனமுறை இவற்றை எல்லாம் பயன்படுத்தி அவனது கலைப்படைப்பின் தனித் தன்மையை இது விளக்குகின்றது. மிகத்துல்லியமாக எழுத்தாளனின் வாழ்க்கை விபரங்களைச் சேகரிப்பதில் இந்த விமர்சனம் கண்ணும் கருத்துமாக இருப்பதால் இது தனது பிரதான நோக்கத்தைத் தவறவிட வேண்டியும் நேரிடலாம்.

ஒப்பீயல் விமர்சனம்

ஓர் இலக்கிய ஆக்கத்தை அதேமாழியிலுள்ள அதுபோன்ற இலக்கியத்துடனோ வேறு மொழியிலுள்ள அதுபோன்ற இலக்கியத்துடனோ ஒப்பீடு செய்து அதனை மதிப்பிடுவது ஒப்பீயல் விமர்சன முறையாகும். விமர்சகன் தனது சமகாலத்திலும், அதற்கு முன்பும் சிறந்த படைப்புக்களாகக் கருதப் படுவற்றை அறிந்திருக்க வேண்டும். அவன் தனது மொழியிலுள்ள சிறந்த படைப்புக்களை மட்டுமன்றி அப்படைப்புக்களுக்குத் துணையாக இருந்த வேறு மொழிகளிலுள்ள சிறந்த படைப்புக்களையும் அறிந்திருப்பது அவசியம். விமர்சகன் தனது திறமையினால் ஓர் இலக்கியப் படைப்புக்குத் தீர்வு காண் பதைவிட உயர்ந்த தரமான இலக்கியப் படைப்போடு ஒப்பிட்டு வாசகனையே தீர்வு காணும்படி செய்வது ஒப்பீயல் விமர்சனத்தின் பணியாக உள்ளது. ஒரு விமர்சகன் ஒப்பீயல் விமர்சனத்தை மேற்கொள்வதற்கு ஒரு மொழியிலன்றிப் பல மொழிகளிலுள்ள அநேக சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்களைப் பற்றிய தெளி வான் அறிவு உடையவனாக இருக்கவேண்டும். மக்கள் இனங்களின் வித்தி யாசங்களுக்கும், காலவேறுபாட்டுக்கும் ஏற்ப திறமையும், மன உணர்வுகளும் மாறுபடுகின்றன. எனவே ஒப்பீயல் விமர்சன முறையைப் பின்பற்றும் விமர்சகன் அவ்வித்தியாசங்கள் எல்லாவற்றையும் மனத்திற்கொண்டே தனது பணியில் இறங்கவேண்டும். மேலும் ஒப்பீடு என்னும்போது எப்போதும் ஒரேவகையான இலக்கியப் படைப்புகளுக்கு இடையிலே செய்யப்பட வேண்டும். இவ்வாறான சில எல்லைகளுக்குள் நின்று ஒப்பீயல் இலக்கிய விமர்சனத்தைச் செய்யும் போது அது இலக்கியத்திற்குப் பல புதிய பரிமாணங்களையும் கருத்துக்களையும் தருவதோடு மிகச்சுவாரசியமானதாகவும் இருக்கும்.

விவரண விமர்சனப் பாணி

ஓர் இலக்கியப்படைப்பின் நோக்கங்கள், அது படைக்கப்பட்டுள்ள முறை, அதனால் ஏற்பட்டுள்ள விளைவுகள் என்பவற்றை விவரண விமர்சன முறை பகுப்பாய்வு செய்கிறது. பொதுவாகப் பெரும்பாலான விமர்சகர்கள் இம் முறையைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். ஆங்கிலக் கவிஞர்கள் பலர் இவ்வகை விமர்சனத்தைச் செய்தனர். அவர்கள் எதிரிகளின் கண்டனங்களில் இருந்து தமது ஆக்கங்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் தமது ஆக்கங்கள் பற்றித் தாமே கருத்துத் தெரிவிப்பதில் கண்ட சுக அனுபவத்திற்குமாக விவரண விமர்சனத்தை மேற்கொண்டனர். இங்கே விமர்சகன் தான் என், எப்படித் தனது குறித்த படைப்பை ஆக்கினான் என்று விபரிப்பதைக் காணலாம். விவரண விமர்சனம் கட்டாயம் விமர்சகனது ஆக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே

இருக்கவேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. அவன் தான் எடுத்துக் கொள்ளும் இலக்கியப்படைப்பு ஒன்றின் நோக்கம் என்ன, எவ்வகையான அகப்புறச் செல்வாக்குகள் அதனை ஆக்கக் காரணமாக இருந்தன, அந்த ஆக்கத்தால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் எவை என்பவற்றை விபரிக்கின்றான்.

மூலபாட்டு விமர்சனம்

ஓர் இலக்கியப் படைப்பை வாசித்ததனால் விமர்சகனின் ஆன்மா அனுபவித்த புதிய அனுபவங்களைப் பதிவிசெய்யும்முறையில் அமைந்தது ஈடு பாட்டு விமர்சனமாகும். இங்கு விமர்சகன் எந்த ஒழுங்கு விதிகளுக்கும் கட்டுப் படாது தனது சொந்த அழகியல் சார்ந்த இரசனை அனுபவத்தை வெளியிட கின்றான். அவன் அப்படைப்பை நல்லதென்றோ சூடாததென்றோ மதிப்பிடு வதற்கு முனைவதில்லை. ஓர் படைப்பை வாசித்ததனால் ஏற்பட்ட தனது சொந்த இன்ப உணர்வுகளை மற்றைய வாசகர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளு கின்றான். இதனால் இந்தவகை விமர்சன முறை ஓர் ஒழுங்கான வடிவத் துக்கு உட்படுவதாக இல்லை. பொதுவாக விமர்சனத்தை ஓர் ஒழுங்கான வடிவத்துள் வைத்திருக்க விரும்பியதால் இவ்வகை விமர்சனம் பெரிதும் வளர்ச்சியடையவில்லை.

மூலபாட விமர்சனப்பாணி

மூலபாட விமர்சனத்தை முறையான விமர்சனம் என்றும், உயிரோட்டமுள்ள விமர்சனம் என்றும் குறிப்பிடுவார். இந்த முறையில் ஒரு கவி தையை விமர்சிப்பதாயின், அக்கவிதைக்கு வெளியாய்டுள்ள காரணிகளான கவிஞரின் சரித்திரம், அவன் வாழ்ந்த காலப் பின்னணி, சமூகவியல், உள வியல் முதலானவற்றைக் கருதாது அக்கவிதையை மட்டுமே சோதனைக் கும், பகுப்பாய்வுக்கும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. விமர்சகன் அக்கவிதையின் கட்டமைப்பையும், அக்கட்டமைப்பை உருவாக்குவதிற் பங்கு கொண்ட பல்வேறு காரணிகளையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்வான். அவன் அக்கவிதையில் கையாண்டுள்ள சொற்கள், சொல்லும்முறை, மொழிநடை, படிமம், யாப்பு, தொனி, கருப்பொருள் முதலானவற்றை நுணுக்கமாகஆராய்வான். இந்த வழியிலேயே அக்கவிதையின் உண்மையான அர்த்தத்தைப்பெற்றுக் கொள்ள விமர்சகன் முயற்சிப்பான்.

இப்படியான ஆய்வுமுறை முற்காலங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது உண்டு. ஆனால் இன்றைய விமர்சகர்களின் பாணி அவற்றிலிருந்து பெரிதும்

வித்தியாசமானதாகவும், விமர்சகனின் ஒப்பற்ற தனிச்சிறப்புக்களை அதிற் பதிப்பதாகவும் அமைகிறது. பல மொழிகளிலும் மிகமிக முக்கியமான இலக்கியங்களுக்கு நவீன விமர்சகர்கள் இந்த வகையில் பெறுமதி மிக்க விமர்சனங்களைச் செய்து புதுப்புது விளக்கங்களைத் தந்திருக்கின்றார்கள்.

உளவியல் விமர்சனப்பாணி

பிராய்டு, யுங், பேக்சன் முதலான அறிஞர்களது புதிய உளவியல் கோட்பாடுகளே உளவியல் விமர்சனத்துக்குப் பின்னணியாக அமைந்த விடயங்களாகும். உளவியல் விமர்சகர்கள் தமது உளவியல் அறிவைப் பயன்படுத்தி ஓர் இலக்கியப் படைப்பினுள் மறைந்து கிடக்கும் அர்த்தங்களை எல்லாம் வெளிக்கொணர்ந்து அதற்குப் புதிய விளக்கங்களைக் கொடுக்கின்றனர். விமர்சகனுக்கு உளவியல் மிகமிகத் துல்லியமான ஒருமொழியைக் கருவியாகக் கொடுத்திருக்கின்றது. அவன் அக்கருவியைக் கொண்டு எழுத்தாளனின் அகவாழ்க்கையை, எழுத்தாளனின் மனச் சஞ்சாரங்களை ஆராயக் கூடிய தகுதியைப் பெறுகின்றான். குறிப்பாக அந்த எழுத்தாளன் அப் படைப்பை ஆக்கியபோது இருந்த மனநிலையையும், அவனது அகமன எண்ணங்களையும் அறியக்கூடிய ஆற்றலை விமர்சகன் பெற்றுக்கொள்கின்றான். அவன் அந்த ஆற்றலையும், அப்பின்னணியையும் கொண்டு அவ்வெழுத்தாளனது ஆக்கத்தை விமர்சிக்கின்றான்.

எழுத்தாளனது ஆழ்மன அழுத்தங்கள், உந்துதல்கள் என்பவற்றை அவனது எழுத்தினாடாகக் கண்டுபிடித்து அப்படைப்பைச் சிறந்த முறையில் புரிந்து கொண்டு அதற்கு மிகச்சிரியான விளக்கத்தைத் தருகின்றான். உளவியல் அறிவு எழுத்தாளன் செயற்கையாகப் படைத்த பாத்திரங்களை விளங்கிக் கொள்ளவும் பெரிதும் உதவக்கூடியது. உளவியலின் உதவி இன்றேல் செயற்கையாகப் படைக்கப்பட்ட பாத்திரங்களினது செயல்களையும், பிரதிச் செயல்களையும் விளக்கமுடியாது மட்டுமன்றி அப்பாத்திரங்கள் சாதாரண மாகத் திடைப்பைத் தரக்கூடியதாயுமே இருக்கும். எந்த ஆழ்மன எண்ணங்கள் ஓர் ஆக்க இலக்கிய கர்த்தா அப்படியான ஒரு பாத்திரத்தைப் படைக்கத் தூண்டுதலாயிருந்தன என்பதை உளவியல் கண்கொண்டு இலகுவில் புரிந்து கொள்ளலாம். இவ்வகை விமர்சனத்துறையில் ஐ.ஏ.ரிச்சாட் என்பவர் புதிய சிறந்த பரிமாணங்களை இலக்கிய விமர்சனத்துறையில் ஏற்படுத்தியவராகக் கருதப்படுகின்றார்.

சமுக இயல் விமர்சனப்பாணி

இலக்கியப் படைப்பாளியின் சமுகச் சூழலைப் பின்னணியாக வைத் துக் கொண்டு அவனது கலைப்படைப்பைச் சமுக இயல் விமர்சனம் ஆராய்கிறது. சமுகத்தோடு கலை, இலக்கியங்களுக்கு உள்ள தொடர்புமிக முக்கியமானதென்றும், அத்தொடர்பை ஆராய்வதனால் ஒரு விமர்சகள் கலை, இலக்கியங்கள் பற்றிய தனது அழகியல் பார்வையை ஒழுங்குபடுத்தி ஆழமாக்கிக் கொள்ள உதவுகிறதென்றும் சமுக இயல் விமர்சனம் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கின்றது. வெறுமையில் இருந்து கொண்டு கலை, இலக்கியங்களைப் படைக்க முடியாது. அப்படைப்பு படைக்கின்ற ஒரு மனிதனுடையது மட்டும்தான் என்று எளிமைப்படுத்துவது தவறாகும்.

தனது சமுதாயத்தில் முக்கியமானவனாகத் திகழும் படைப்பாளி சமுகத்தின் கண்ணாடியாக நின்று ஒரு நிலையான காலத்தையும், பிரதேசத்தையும் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றான். சமுகஇயல் விமர்சகள் படைப்பாளி வாழ்ந்த சூழலைப் புரிந்து கொள்வதில் மிகவும் அக்கறை காட்டுகின்றான். அச்சமூகப் பின்னணிக்கு ஊடாகவே அந்த விமர்சகள் ஒரு படைப்பாளியின் உள்ளத்தை ஒரு படைப்பிலே தரிசுக்கின்றான். சமுகத்துக்கும் இலக்கியத்துக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பு ஒரு வழியில் அமைவதாக அன்றி பரஸ்பரமாக உள்ளது என்பதை ஞாபகத்தில் கொள்ளவேண்டும். சமுகக் காரணங்களினால் இலக்கியம் படைக்கப்படுகின்றது என்று மாத்திரம் கொள்வது சரியன்று. இலக்கியமும் சமுகத்தின் போக்கில் தலையிட்டு வழி நடத்துகிறது என்பதை உணரவேண்டும். சமுகஇயல் விமர்சனம் இலக்கியத்தைச் சமுகச் சூழலின் பின்னணியில் வைத்து ஆராய்வதோடு அந்த இலக்கியம் அந்த சமுகத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையும் விளைவுகளையும் கூட ஆராய்கிறது.

மாக்சிய விமர்சனத்தைச் சமுகஇயல் விமர்சனத்திலுள்ள ஒரு பிரிவாகக் கொள்ள வேண்டுமே அன்றி அதுமட்டும்தான் சமுக இயல் விமர்சனம் என்று கொள்ளுதல் தவறாகும். மாக்சிய விமர்சனம் ஓர் இலக்கியப் படைப்பை ஆராய்வதற்குச் சமுகச் சக்திகளுக்கு விளக்கமளித்து அச்சக்திகளை அவ்விலக்கியத்தில் வைத்து மதிப்பீடு செய்கிறது. சமுக இயல் விமர்சனத்திலுள்ள ஒரு குறைபாட்டையும் இங்கு குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். விமர்சகள் தனது கோட்பாடுகள், நம்பிக்கைகளுக்கு ஏற்றவகையில் ஓரிலக்கியப்படைப்பைப் புகழ்வோ இகழ்வோ கூடும். ஆனால் அவனது கோட்பாடுகளும் நம்பிக்கைகளுமே கேள்விக்கு இடமாக்கப்படக்கூடியன என்பதை மறுத்தலாகாது.

சமுக உளவியல் விமர்சனப்பாணி

சமுக உளவியல் விமர்சனம் மிக அண்மையில் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு முறையாக உள்ளது. இம்முறைப்படி படைப்பாளியின் குணங்களையும் ஆழ்மன எண்ணங்களையும் அன்றி முழுமனித சமுகத்தின் ஆழ்மன எண் ணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு படைப்பாளியின் படைப்பை விமர்சனம் செய்கின்றனர். இதனைக் கற்பிதக் கொள்கை விமர்சனம், கிரியை முறை விமர்சனம் என்றும் அழைக்கின்றனர். ஒரு படைப்புக்குப் பின்னால் ஒரு கற்பிதக்கொள்கைப்பாணி இருப்பதைக் கண்டறிய இம்முறையின் மூலம் விமர்சகன் முயற்சிக்கின்றான். இவ்விமர்சன முறைக்குப் பிராய்டின் தொகுதிப் பிரக்ஞாக்கோட்பாடு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. பழங்காலக் கற்பிதக் கதைகளுக்கு ஊடாக நவீன நாகரிக மனிதன் மறைமுகமாக வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்ட அறிவைப் பேணி வருகின்றான்.

கற்பிதக் கதைகளில் வரும் தெய்வீக ஆற்றல்களில் நவீன நாகரிக மனிதன் நம்பிக்கை இழந்தபோதும் சமுகத்தின் ஆழ்மன எண்ணங்களை வெளியிட அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றான். பல நாடுகளிலும் உள்ள கற்பிதக் கதைகளை மிக ஆழமாகக் கற்ற அறிஞர்கள் கடந்த எல்லா யுகங் களிலுமே மனித நடத்தையும், மனிதப் பண்பாடும் ஒரே மாதிரியாகவே தொடர்ந்தும் இருந்து வருகிறது என்று சூழுகின்றனர். ரி.எஸ் இலியட் போன்ற பெருங் கவிஞர்கள் தமது கவிதைகளில் ஒரே சமயத்தில் கடந்த காலத்தினதும் சம காலத்தினதும் கற்பிதச் சமாந்தரங்களை முரண்பட ஆழகாக எடுத்துக் கையாண்டுள்ளனர். உதாரணமாக அவரது ‘தரிசி நிலம்’ என்ற கவிதை அப்படிப்பட்டது. இம்முறையில் விமர்சகன் ஓர் இலக்கியப் படைப்பின் பின்னாலுள்ள கற்பிதக் கோலங்களைக் கண்டறிந்து அப்படைப்பை மதிப்பீடு செய்கின்றான்.

பு.சௌதீராதான்

முகாமைக் கற்கைகள் துறை,
போராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.

தெருமணவில்
சப்பாத்துக் காலடிகள்
வரை இழந்ததோ கிராமம்

ஊரடங்கு நேரம்
மலர்ந்து விடாதே மலரே
நிறைமாதக் கர்ப்பிள்ளி.

மாத்தேஷ் எச். ஹாஸ்ட்ரீப் கவிப்பேரவர் வெறிமுத்துவுப்

மகாத்மா காந்தியைப் பற்றி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையில் விமர்சிக்கின்றார்கள். அவரையும் அவர் கொள்கைகளையும் ஆதிர்ப்பவர் களையும் போலவே எதிர்ப்பவர்களும் இருக்கின்றார்கள். மகாத்மா காந்தியின் மரண நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட டாக்டர் அம்பேத்கர், காந்தியின் உடலின்

அருகே அமர்ந்துகொண்டு “என் மக்களுக்கான விடுதலை நாளாகவே காந்தியின் மரணநாளை நான் காண்கின்றேன். பைபிள் கூறுகிறது. ஒரு தீமையிலிருந்து ஒரு நன்மை வரலாம் என்று. காந்தியின் மரணம் சாதி இந்துக்களுக்கு ஒரு தீமை என்றால் அதிலிருந்து என் தீண்டத்தகாத மக்களுக்கு விடுதலை என்ற நன்மை அரும்பியிருக்கின்றது” என்று பி.பி.சிக்குக் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கின்றார். “ஹோம்”

திரைப் படத்தில் கலைஞர் கமலவராசன் இன்னொரு வகையில் காந்தியை நோக்கியிருக்கிறார். உலகில் செல்வாக்குப் பெற்ற “நாறு பேர்” பற்றி அமெரிக்கரான மைக்கேல் எச். ஹார்ட் ஒரு நால் எழுதியிருக்கிறார். அதிலே மகாத்மா காந்தியைக் குறிப்பிடவில்லை. அவ்வாறு குறிப்பிடாமைக்கான காரணங்களை நாலின் பிற்பகுதியில் விளக்கியுள்ளார். அக் காரணங்களும் அக்காரணங்கள் வலுவற்றவை என வொழுத்து எழுதும் மறுப்புரையும் உங்களுக்காக.....

மோகன்தாஸ் காம்சந்த் காந்தி

1869 - 1948

மைக்கேல்
எச். ஹார்ட்

இந்தியாவின் விடுதலைப் போராட்ட இயக்கத்தில் தலைசிறந்த தலைவராக விளங்கியவர் மோகன்தாஸ் காம் சந்த காந்தி ஆவார். இந்தக் காரணத்தாலேயே, இவரை இந்நாலின் மூலப்பகுதியில் சேர்க்கவேண்டும் என்ற மிகப் பலர் வலியுறுத் தினார்கள். ஆனால், இங்கிலாந்து வல்லரசின் ஆதிக்கத்தில் இருந்து இந்தியாவிற்கு விடுதலை, முன்னரோ, பின்னரோ கட்டாயமாகக்

கிடைத்து விடக்கூடிய நிலை இருந்தது. குடியேற்ற ஆதிக்கமுறையை ஒழித் துக் கட்டும் வகையில் வரலாற்றுச் சக்திகள் வலுவடன் முன் னேறிக்கொண்டு வந்ததை நோக்கும்போது, காந்தி தோன்றியிராதிருந்தால் சூட, 1947-இல் இல்லாவிட்டாலும், அதற்குச் சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே இந்தியா உறுதி யாக விடுதலையடைந்திருக்கும் என்று கூறலாம்.

அன்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பகைவனையும் நேசித்து, வன் முறையை அறவே விட்டொழித்துக் கொடுமைகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கு காந்தி கையாண்ட “சத்தியாக் கிரகம்” என்னும் அறப்போர் முறை இந்தியாவை விட்டு வெள்ளையரை வெளியேற்றுவதில் இறுதியில் வெற்றி கண்டது என்பது உண்மைதான் எனினும், இதற்குப் பதிலாக இன்னும் சுற்றுக் கடுமையான முறைகளை இந்தியர்கள் கையாண்டிருந்தால், இந்தியாவுக்கு இன்னும் முன்னதாகவே சுதந்திரம் கிடைத்திருக்கும் என்று சிலர் கூறுவர். மொத்தத் தில் இந்தியாவின் விடுதலையைக் காந்தி விரைவுபடுத்தினாரா, தாமதப்படுத்தி னாரா என்பதை உறுதியாகக் கூறுவது கடினம். எனினும், (அந்த வகையிலாயினும்) காந்தியின் நடவடிக்கையின் நிகர விளைவு சிரிதே என்ற முடிவுக்குத் தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. தவிரவும் இந்திய விடுதலை இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தவர் காந்தி அன்று என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. (இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சி 1885 ஆம் ஆண்டிலேயே தொடங்கப் பெற்றுவிட்டது.) மேலும், இந்தியா இறுதியாக விடுதலையடைந்தபோது, காந்தி மட்டுமே முக்கியமான அரசியல் தலைவராக இருக்கவில்லை.

எனினும், காந்தியின் தலையாய முக்கியத்துவம் அவர் வலியுறுத்திய அகிம்சைக் கொள்கையை சார்ந்திருக்கிறது எனச் சிலர் கூறுவர். (அவரது கொள்கைகள் முற்றிலும் அவருக்கே சொந்தமானவையல்ல. தோரோ, டால்ஸ் டாஸ், விவிலியத்தின் புதிய ஏற்பாடு, பல்வேறு இந்து வேத நூல்கள் ஆகியவற்றி விருந்து தமது கொள்கைகளைத் தாம் பெற்றதாக காந்தியே கூறியிருக்கிறார். காந்தியின் கொள்கைகள் உலகெங்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால், அவை உலகை அடியோடு மாற்றியிருக்கும் என்பதில் ஜயமில்லை. ஆனால் தீவினைப் பயனாக, அவரது கொள்கைகள் இந்தியாவில் சூடப் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை.

கோவாவிலிருந்து போர்த்துக்கீசரை வெளியேற்றுவதற்கு 1954-55 இல் காந்தியின் அறப்போர் முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆனால் இயக்கம் தன் குறிக்கோளை எட்டுவதில் வெற்றி பெறவில்லை. அதனால், சில ஆண்டுகளுக்கு

குப் பிறகு (1962), இந்தியஅரசு ஓர் இராணுவப் படையெடுப்பு மூலமாகக் கோவாவை விடுவித்தது. அதுமட்டுமன்றி, கடந்த 40 ஆண்டுகளில் இந்தியா, பாகிஸ்தானுடன் மூன்று முறை போர் புரிந்துள்ளது. சீனாவுடனும் ஓர் எல்லைப் போரில் இந்தியா ஈடுபட்டது. காந்தியின் முறைகளைக் கையாள மற்ற நாடுகளும் தயங்குகின்றன. காந்தி தமது அறப்போர் முறையைத் தொடங்கிய பின்பு ஏறத்தாழ 70 ஆண்டுகளில் இவ்வுலகம், வரலாறு கண்டிராத இரத்தக் களரிமிக்க இருபெருங் கொடிய போர்களைக் கண்டிருக்கிறது.

அப்படியானால், ஒரு தத்துவஞானி என்ற முறையில் காந்தியைத் தோல்வி கண்டவர் என்ற முடிவுக்கு வரலாமா? தற்போதைக்கு அப்படித்தான் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆயினும், இயேசு கிறிஸ்துவின் இறப்புக்கு 30 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, விவேகமும் கல்வியறிவும் வாய்ந்த ஓர் ரோமானியன், நாசரேத்தின் இயேசுவை - அவரைப் பற்றி அவன் கேள்விப்பட்டிருந்திருப்பானேயாகில் - ஒரு தோல்வியாளர் என்றே ஜயத்திற்கிடமின்றி முடிவு கட்டியிருப்பான் என்பதை இங்கு கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும். அத்துடன், கன்பூசியஸ் எத்துடையைவுக்குச் செல்வாக்குப் பெறுவார் என்பதை கி.மு. 450 ஆம் ஆண்டில் யாரும் ஊகித்திருக்கமுடியாது. எனினும், இதுகாறும் நிகழ்ந்த வற்றைக் கொண்டு மதிப்பிடும்போது, இந்த நாலில் பெருமைக்குரிய ஒரு சிறப்புக் குறிப்புக்கு மட்டுமே காந்தி உரிமையுடையவர் எனத் தோன்றுகிறது.

காந்திக்கு ஒப்பில்லை

இரு நால் படித்தேன்.

வைரமுத்து

மனித வாழ்க்கைப் பரப்பின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்திய ஒரு நாறு பேரை ஓர் அமெரிக்கன் தொகுத்திருக்கிறான். அந்த நாறு பேரில் மகாத்மா காந்தியின் பெயர் இல்லை.

மந்தை மந்தையாய் மனிதர்களைக் கொண்டு பினாவுகளின் வாயிலிருந்து தங்கப் பற்களை மட்டும் தட்டிய டுத்துக் கொண்ட இருதயமில்லாத இட்லருக்கு முப்பத் தைந்தாம் இடம் வழங்கிய நாலாசிரியன் -

கருத்தடை மாத்திரை கண்டுபிடித்த கிரிகோரி பிங்க் கஸீக்கு என்பத்தோராம் இடத்தை வழங்கியிருக்கும் நாலாசிரியன் -

மகாத்மா காந்திக்கு நூற்றுவது இடத்தைக்கூட வழங்கவில்லை.

ஓர் இந்தியன் என்கிற முறையில் அதை நான் அவமானமாய்க் கருதுகிறேன்.

உலகத்தை பாதித்தவர்களில் நூறுபேரில் ஒருவராகக் கூட மகாத்மா காந்தியை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்திருக்கும் 'மைக்கேல் ஹாட்' முற்றுப்புள்ளிக்குப் பிறகு ஒரு மூலையில் மகாத்மாவைப் பற்றிச் சற்றே சிந்திக்கிறார்.

என் அந்த நூறு பேரில் ஒருவராக மகாத்மா இல்லை என்பதற்கு அவர் வரிசைப் படுத்தும் காரணங்களைக் கண்டபோது -

வானம் வெயிலிடத்துக் கொண்டே மழை பெய்வது மாதிரி நான் சிரித்துக் கொண்டே ஆழவேண்டியதானது.

காலனி ஆதிக்கத்தை அகற்றும் உலகப்போரின் எச்சமாகத்தான் இந்தியா வுக்கு விடுதலை கிடைத்ததாம்.

மகாத்மா காந்தி என்ற ஒரு மனிதன் - தோன்றியிராவிட்டாலும் கூட இந்தியாவில் சுதந்திர வெளிச்சம் அடித்திருக்குமாம்.

நான் கேட்கிறேன்.

கருத்தடை மாத்திரையைக் கிரிகோரி பிங்க்கஸ் கண்டுபிடித்திராவிட்டாலும் கூட, காலத்தின் தேவையால் எவனோ ஒருவன் கண்டுபிடித்தே இருந்திருப்பான்.

கருத்தடை மாத்திரைக்காரனுக்குக் கொடுத்த இடத்தைக் கூடக் காந்திக்கு ஏன் கொடுக்கவில்லை ?

இன்னொன்று -

விடுதலை இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தது மகாத்மா காந்தி இல்லையாம்.

உண்மைதான் !

பெண்ணை எவன் பெற்றான் என்பதா முக்கியம் ?

அவள் யாருக்குப் பெண்டாட்டியானாளோ அவனுக்குத்தானே அவள் பிள்ளை பெற முடியும் ?

இன்னொன்று கேட்கிறேன்.

இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் பெற்றுக் கொடுத்தவர் என்பதா அந்த வீரார்ந்த மனிதினின் விலாசம் ?

மகாத்மா காந்தி என்னும் மனிதச் சரித்திரம் முடிந்து ஜந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு பிறந்த என்னைப் போன்றவர்கள் அவரை நிபந்தனையில்லாமல் வணங்கு

வதற்குக் காரணம் அவரது அரசியல்முறை அல்ல; அவரது வாழ்க்கை முறை. அவரது வாழ்க்கை என்பது நடந்துமுடிந்து போன நம்புவதற்கு ஆதாரங்கள் கொண்ட அதிசயம்.

உலகுக்கு உங்கள் சேதி என்ன என்ற ஒரு கேள்விக்கு “என் வாழ்க்கைதான் இந்த உலகுக்கு நான் வழங்கும் சேதி” என்ற உரக்கச் சொன்னவர் அவர். இப்படி உரக்கச் சொல்வதற்கு உள்ளீடுமிக்க ஒரு வாழ்க்கையைக் கொண்ட ஒரு தலைவன் பெயர் உலகப் பட்டியலில் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை.

அவர் மீது நான் கொண்ட மாறாத மரியாதைக்கு இன்னொரு காரணம் - தான் பரிசீத்துப் பாராத எதையும் இதயங்கள் மீதோ இயக்கங்கள் மீதோ அவர் திணிக்கவில்லை.

அவரது அகிம்சை அவருக்குச் சொந்தமானதல்ல என்று நூலாசியர் இன் னொரு குறிப்பு எழுதுகிறார்.

இருக்கலாம்.

ஆனால் - அகிம்சை என்ற தத்துவத்தின் மீது அதை முதன் முதலில் படைத் தவணுக்கு இருந்த நம்பிக்கையைவிட, பொது வாழ்க்கையில் அதை அமல் படுத்திய மகாத்மாவுக்கு இருந்த நம்பிக்கையே அதிகம்.

புலன்டக்கமும் அகிம்சையும் தாம் மனித குலத்தின் மாறாத நோய் தீர்க்கும் மாமாறுந்துகள் என்று கண்டார்.

அவைகளைத் தாம் மனித குலத்துக்கான சேதிகள் என மதித்தார்.

இந்த மன்னின் சாரமாகப் பிறந்த ஒரு ஞான மனிவரை ஒரு வெளிநாட்டுக் காரன் விளங்கிக் கொள்ளவில்லையே என்ற வேதனை அப்பறுமிருக்கட்டும். முதலில் உள்நாட்டுக்காரன் விளங்கிக் கொண்டானா என்பதே உள்ளாடும் கேள்வி.

மகாத்மா காந்தியின் காலத்திலேயே அகிம்சை தோற்றுப்போனது என்பது ஒரு வாக்கு மூலமாக இருக்கிறது.

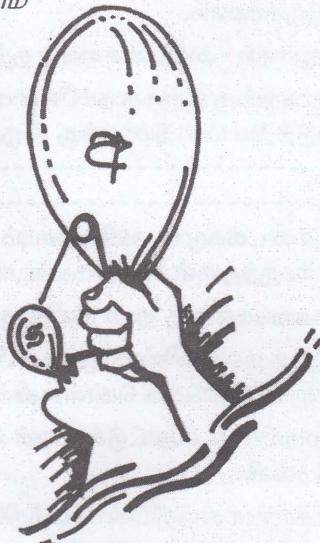
ஆனால் - அப்படித் தோற்றிருப்பின், தோற்றுப்போனது அந்தக் காலகட்டத்து சமூகமே தவிர, அகிம்சை அல்ல.

மரம் வெட்டும் மனிதன்
விதை சேதப்படாது
கனி உண்ணும் பறவை

சடுகாடுகளில்
வாழ்வதற்கான இடங்கள்
பதங்கு குழிகள்.

ஸ்ரீராதசக்ஞா வேண்டும் இடம்

வள்ளுவன் யாத்த
 குறள் வரியாய் நாமிருந்தோம்
 சுற்றுடி என்று ‘என்ஸி’
 ஏனோ உறவுறுத்தாய், உன் அர்த்தம் கெட்டு
 உயிரழிந்த பின்னாலே
 வாசகமாய் வாழ முடிவெடுத்தோம்
 ‘யாப்பை’ அறிவுறுத்தி
 சிற்றுடி தேவையென்று சொல்லி.....
 தனித்துவத்தை செய்தாய் தடை !
 ஒன்று பட்டால்
 ‘பொருள் தரலாம்’ என்று காரம் நீட்டிடி நின்றாய்
 உணர்வும் உயிர்த்துப்பும்
 வேண்டுமெனச் சொன்னோம்
 குறட்பா குலையாமல்
 காக்கும் கடமை உனக்கென்றால்.....
 சொல்லறிந்து செய் ‘அமைப்பை’
 உன்பெரிய சீர்க்கனி கைவிடுவாய்
 சுற்றுசைக்கும் வேண்டும் இடம்.

- அபூர்வன் -

டார்வினை சந்தேகிக்கும்
 குரங்குகள்
 மீறிவுண்ட தமிழர் பிரதேசம்

சீதைந்துபோயிருந்தது வீடு
 திரக்குமுள்ள ஏறிக்கண
 குதாகலத்தூடன் குருவிக்கூடு

தானா விஷ்ணுவின் “நினைவுள் மீஸ்தல்” - ஒரு அறிமுகக் குறிப்பு -

மீஞ்சைகயின் இரண்டாவது வெளியீடாக தானா விஷ்ணுவின் “நினைவுள் மீஸ்தல்” (கவிதைத் தொகுப்பு) அண்டமையில் யாழ். பல்கலைக்கழக நூலாக கேட்பேர் கூடத்தில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ். பல் கலைக்கழக சமூகவியல் சிறப்புக்கலை மாணவன்னான் விஷ்ணுவின் தலைப் பிரசவம் அது.

2001-2003 கால இடைப்பகுதியில் விஷ்ணு வால் எழுதப்பட்ட கவிதைகளின் தொகுப்பாக நினைவுள் மீஸ்தல் வந்துள்ளது. 25 கவிதைகளை உள்ளடக்கி, 60 பக்கங்களைக் கொண்ட, அந்திவானம் பதிப்பகத்தின் கலைத்துவமான அச்சுவடிவமைப்புடன், மீட்டெட்டுக்கப் பட்ட சிறப்பு ஒன்றை முகப்பிலே தாங்கி அடக்கமாக வெளிவந்துள்ளது.

“யுத்தத்தின் கொடுரோத்தால் சாகடிக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு” கவிஞர் உயிரினை உருக்கி காணிக்கை கொடுத்துள்ளான் தன் கவிதைகளை. அனுபவம் + அறிவு + உணர்வு = கவிதை என்ற வரையறையுள் சித்தாந்தன் விஷ்ணுவின் கவிதைகளை இயல்பாக வரையறுத்து அறிமுகம் தந்துள்ளார்.

“90 களில் ஆரம்பித்து இன்றுவரை எனக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அகதி வாழ்வும் அன்றிலிருந்து நான் அனுபவித்து வரும் துயரச் சுமைகளும் மனதுள் ஒரு போராட்டத்தை நிகழ்த்தின. ஸ்ரீல் என் அமைதிக்காகவும் இவற்றையில்லாம் எதிர்வாலாக சொல்லவேண்டும் என்ற தவிப்பாலும் நான் கவிதை எழுதத் தொடங்கியதாக நம்புகிறேன்” என்று தன் கவிதாஉந்தலுக்குக் காரணம்கூறும் இந்தக் கவிஞர் “இளங்கவிஞர்” என்ற நிலையைக் கடந்து நிமிரும் தன்மைகளை இவரின் கவிதைகள் காட்டுகின்றன.

போரினால் எனியும் தேசத்தில் மீண்டெடுமும் நம்பிக்கைகளோடு, போர்தந்த வடுக்களான புதைகுழிகள், புலப்பெயர்வுகள், பட்டாம்பூச்சிக் கால இனிமை, முட்டைக் கோதுகளுக்கு காவலான வாழ்வு. நினைவுகளில் அழியும் நிரந்தரம் என்ற பரிணமிக்க கும் கவிதைகளில் அளவான வார்த்தைகள் உறவுகிநிற்கும் மௌன இடைவெளிகள், தரிசனத் தொற்றுவைக்கான படிமங்களென்று யாவும் கவிதை என்ற வடிவும் விஷ்ணு விற்கு கைவசமாகிவிட்டதை இந்த முதற்தொகுதியிலேயே புலப்படுத்துகின்றது. விஷ்ணுவின் கவிதைகள் விண்ணில் உயர்விலும் மண்ணில் நிலைக்கும் தன்மை பெறும்.

- இ.இராஜேஸ்கண்ணர் -

நூல்புதிது பகுதியில் உங்களது நூல் விமர்சனம் இடம்பெற வேண்டுமெனில், இரு பிரதிகளை அனுப்பி வைக்கவும் . - பிரதம ஆசிரியர் -

இலங்கை கிரிக்கெற் அணி பற்றிய ஒரு பரிசுவு

உலகத்துரம்மிக்க அணிகளில் ஒன்றாகிய இலங்கை அணி சர்வதேச மட்டத்திலே பல சாதனைகளைப் படைத்ததை யாராலும் மறக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. 1996இல் நடைபெற்ற உலகக்கிண்ணப் போட்டியில் உலகக் கிண்ணன்த்தை சுவீரித்து உலக ரசிகர்களை தன்பால் இழுத்தது. ஒருநாள் போட்டிகளிலும் சரி, 'ரெஸ்ற்' போட்டிகளிலும் சரி இலங்கை அணி பல சாதனைகளை நிலைநாட்டியுள்ளது.

1996 உலகக் கிண்ணப் போட்டியில் கண்டியில் நடைபெற்ற போட்டியில் கென்யா அணிக்கெதிராக 396 மொத்த ஓட்டங்களைப் பெற்று எந்த அணியும் எட்டிவிடாத உலக சாதனையை இலங்கை அணி புரிந்தது. இது தவிர 2003ம் ஆண்டு உலகக் கிண்ணப் போட்டியில் கண்டா அணியை எதிர்த்தாடிய இலங்கை அணி 36 ஓட்டங்களுக்குள் கண்டா அணியை சுருட்டியது. இதுவே இன்று ஓர் அணி பெற்ற மிகக் குறைந்த ஓட்ட எண்ணிக்கையாகும். 'ரெஸ்ற்' தொடரைப் பொறுத்தவரையில் இந்திய அணிக்கெதிராக நடைபெற்ற 'ரெஸ்ற்' போட்டி ஒன்றில் ஒரு 'இனிங்கில்' 954 ஓட்டங்களைப் பெற்று உலக சாதனை படைத்தமை தெரிந்ததே.

இதேவேளை உலகக் சம்பியனான அவஸ்திரேலிய அணிக்கும் உலகத் தெரிவு அணிக்குமிடையில் 2005ம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்காவில் நடைபெறவிருக்கும் 'ரெஸ்ற்' தொடர் மற்றும் ஒருநாள் போட்டியில் உலகத் தெரிவணி யில் இலங்கைவீரர்கள் நால்வர் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். அதிரடித் துடுப்பாட்டவீரர் சனத்ஜெய குரிய, நட்சத்திரபந்து வீச்சாளர் முத்தையா முரளிதூரன் 'ஹட்ரிக்' நாயகன் சமிந்தவாஸ் மற்றும் 'விக்கற்' காப்பாளர் குமார் சங்ககாரவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். "ரெஸ்ற்" போட்டியில் முரளிதானும் குமார் சங்ககாரவும் தெரிவு செய்யப்

பட்டுள்ளனர். ஒருநாள் போட்டியில் இந்த நான்கு வீசர்களும் பவுகுபற்றுகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உலகச் சம்பியனான அவஸ்திரேலியா அணி துடுப்பாட்டத்தில், மிகவேகமாக ஓட்டங்களைக் குவிக்கக்கூடிய

அணியாக உள்ளது. இந்த ஓட்ட விகிதத்தைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடிய ஒரே அணியாக இலங்கை அணி விளங்குகிறது. இதுவரை அவஸ்திரேலியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையில் 13 'ரெஸ்ற்' போட்டிகள் நடைபெற்றுள்ளன. அவஸ்திரேலியாவில் நடந்த 5 போட்டிகளில் 4 போட்டிகளில் அவஸ்திரேலியா வெற்றி பெற்றுள்ளது. ஒரு போட்டி வெற்றி தோல்வி இன்றி சமநிலையில் நிறைவு பெற்றது. இலங்கையில் நடைபெற்ற 7 போட்டிகளிலும் அவஸ்திரேலியா 2 போட்டியிலும் இலங்கை 1 போட்டியிலும் வெற்றி பெற்றது. 4 போட்டிகள் வெற்றி தோல்வி இன்றி முடிவுற்றது. இந்தப் போட்டிகளில் இலங்கை சார்பாக 7 சதங்களும் அவஸ்திரேலியா சார்பாக 16 சதங்களும் பெறப்பட்டன. இப்போட்டிகளில் இலங்கை வீரர் பெற்ற தனிநபர் ஓட்ட எண்ணிக்கை 167 ஆகும். இது அரவிந்து டிசில்வாவால் 1989/90 காலப் பகுதியில் பிரிஸ்பேனில் நடைபெற்ற போட்டியில் பெறப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

முன்னெய காலங்களை விட அண்மைக்காலங்களில் இலங்கை அணி சற்று வீழ்ச்சியடைந்துள்ளமை 'கிரிக்கெற்' வட்டாரங்களுக்கு நன்கு தெரியும். எனினும் இலங்கை வீரர்கள் துடுப்பாட்டத்திலும் புத்தெழுச்சி பெற்று மீண்டும் சாதனைகளை நோக்கி நகர்ந்து கிரிக்கெற் ரசிகர்களின் ஆவல்களைப் பூர்த்தி செய்வார்கள் என்பதில் நீந்த வித ஜயமுழில்லை.

சி.கபில்தேவ்
2005 கலை
யா/உடுப்பிட்டி அ.மி.க

கொட்டும் மழையில்
கடவுளின் குழந்தைகள்
கட்டிடங்களுக்குள் கற்சீலைகள்.

தீவிர தீவிரமாக ஒரு டாஸ்

- வில்லங்கள் -

இலக்கியம் என்பது சாதாரண மக்களுக்கான நுகர்ப்பாருள் அன்று-பக்குவப்பட்ட (?) படைப்பாளிக்குச் சமனான அறிவு நிலையில் உள்ளவர் களுக்கே உரியது. இப்படியாகத்தான் தீவிர இலக்கியவாதிகள் (இலக்கியத் தீவிரவாதிகள்) அறிக்கை விடுகிறார்கள். எனினையினைப் புறந்தனருவதே ‘உச்சப்படைப்பு’ என்ற மாயையைத் தோற்றுவிக்க முனைகிறார்கள். இது வரை காலமும் சாதாரண மக்களால் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்ட இலக்கியங்களுக்கான ‘இடம்’ என்ன என்பதும் கேள்விக்குரியதாகிறது. சராசரியான பாடசாலை மாணவன் இலக்கியத்தினை புரிந்துகொள்ளக் கூடாதா? பல்கலைக்கழக ஆய்வுகளுக்கு மட்டும் தானா படைப்பு என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. சில படைப்பாளிகளைவிட, சைக்கிள் திருத்தும் தொழிலாளி தெளி வான அரசியல் ஞானமும், வாழ்வியல் பற்றிய சரியான மதிப்பீடுகளையும் கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்கு ‘இலக்கியம்’ உரியதல்ல என்பது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதா ...? புரிந்த விடயத்தினை, புரியாத மொழியில் எழுதி விடுவதால் படைப்பாகிவிட முடியாது. ‘கு முக்களாக’ இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் சிலரது கோமாளித்தனங்களே ‘தீவிர இலக்கியம்’ பற்றிய சிந்தனையின் அடிப்படையாகும். தமது குழுவைச் சார்ந்தவர்களை சிறந்த படைப்பாளிகள் என்று சுட்டுவது இவர்களின் இயல்பாகும். தம் மோடு கூடித்திரிபவர், தனது படைப்பை உயர்வாகப் பேசுபவர், தனது கொள்கையோடு ஒத்துப் போகின்றவர், ஒன்றாகப் படித்தவர், உறவினர் போன்றவர்களை மட்டுமே ‘உயர் இலக்கிய வாதிகள்’ என்று இவர்கள் சாதிக்கிறார்கள். சாதாரண மக்களால் தீண்டத் தகாததே ‘தீவிர இலக்கியம்’ என இழிவாதும் செய்கிறார்கள்.

‘ இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் விளிம்பில்
தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற
என் இதுயம்,
அந்த காரத்தின் முகமூடிகளை
அகற்றத்துடித்து
பைதகரசின் தேற்றத்தினை
பார்த்து நகைத்துப் பயணப்படுகிறது ’

இப்படி எழுதுவதுதான் கவிதையா.....? இதில் என்ன அர்த்தம்

பொதிந்திருக்கின்றது? இத்தகைய படைப்புக்களை சராசரி மக்கள் புறந்தள்ளி விடுவார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டுதான், சிலர் சராசரி மக்களைப் புறந்தள்ளிய படைப்புகள் என்று பசப்பிக்கொள்கிறார்கள். இவர்களது படைப்புக் களில் குறியீடு, படிமம், முரண், இருண்மை போன்றன தினிக்கப்படுகின்றன. இவை உத்திகள் தான். உத்தி உயிராக முடியாது.

உங்கள் படைப்பை இன்னொரு படைப்பாளன் (அல்லது ஆய்வாளன்) மட்டுமே புரிந்து கொள்கிறான் எனில், அப்படைப்பு அவனுக்காகவா படைக்கப்படுகின்றது....? அதன் சமூக விளைவு என்னவாக இருக்கப் போகிறது ("நாங்கள் சமூகவிளைவுக்காக எழுதுவதில்லை. எழுத்தின்மூலம் சமூகத்தில் எந்த விளைவுகளையும் ஏற்படுத்த முடியாது. எங்கள் ஆத்மாவின் உந்தலை மொழியில் இறக்கி வைக்கிறோம்" என்று தயவு செய்து 'சப்பைக் கட்டு'க் கட்டாதீர்கள்)

தோல்வி ஒரு பேரிழே

தோழியே!

தோல்வியில் துவண்டுவிடாதே!

தோல்வியியன்பது

வாழ்க்கை என்ற அத்தியாயத்தின்
முடிவரையல்ல : முகவரையே.

இருளைக் கண்டதும்

இறந்து விட்டான் குரியன்
என்பார்கள் தான்!

தோல்வியில் துவண்டு கொள்வர்

இருள் இல்லை என்றால்

நிலவுக்கேது எழில்!

தோல்வியில் தானே வெற்றியினைக் காணலாம்

தோல்வியினால் உன்னை செதுக்கு
வெற்றியின் வடிவினைக் காண்பாய்.

K.நித்தியா

யா/வடமராத்சி மத்திய மக்ஸி கல்லூரி

2005 கலைப்பிரிவு

புகலீட் லேக்கியம்

கடந்த சில தசாப்தங்களாக தமிழ் இலக்கியம் கடல் கடந்து புகலிட இலக்கியமாக வளர்த் தொடங்கி உள்ளதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. 20ம் நூற்றாண்டு தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் பரிணாமங்களுள் ஒன்றாக இது காணப்படுகின்றது. தமிழகம், மலேசியா, சிங்கப்பூர் தவிர்ந்த கனடா, ஜோர்மன், பிரான்ஸ், சவிற்சிலாந்து, நோர்வே, இங்கிலாந்து, அவஸ் திரேவியா முதலிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் பலரால் இலக்கிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவையே “புகலிட இலக்கியங்கள்” என அழைக்கப்படுகின்றன.

எண்பதுகளில் புகலிட நாடுகளிற்கு சென்றவர்கள் முன்னர் சென்ற வர்கள் போன்று விருப்பத்துடனும் தொழில் தேடிச் சென்றவர்களும் அல்லர். மாறாக பேரினவாத ஒடுக்குமுறையின் உச்சவினைவுகள் காரணமாக தவிர்க்க முடியாத குழந்தையில் தஞ்சங்கோரி சென்றவர்கள். இதனால் இவர்களின் படைப்புக்கள் பிரிவுத்துயரம், எக்கம் நிரம்பியதாகக் காணப்பட்டிருப்பதுடன் புகலிட அரசியல் வெளிப்பாடுகள், புதிய அனுபவம், பெண்ணிய இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் போன்றவற்றையும் உள்ளடக்கி இருக்கின்றன.

இவ்வாறாக வெளிவந்த புகலிட இலக்கியங்களை 2 வகைக்குள் அடக்கலாம்.

1. ஏற்கனவே ஈழத்தில் படைப்பாளிகளாக இருந்து புகலிடம் தேடிச் சென்று அங்கு படைப்பவரது இலக்கியங்கள்.
2. ஈழத்தில் படைப்பாளிகளாய் இராது புகலிட நாடுகளில் படைப்பாளிகளாக மாறியவரது இலக்கியங்கள்.

இவ்வாறு வெளிவந்த புகலிட இலக்கியங்கள் சஞ்சிகை, கவிதை, சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, நாடகம் போன்றவற்றை எடுத்துக் கூறலாம்.

சஞ்சிகை என்ற வகைக்குள் கையியமுத்துப் பிரதி முதல் அச்சுப் பத் திரிகை வரை 100 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. கனடாவிலிருந்து காலம், தேடல், பொதிகை, தாயகம், நான்காவது பரிமாணம், செந்தாமரை, தமிழ் எழில், புன்னகை மலர் எனும் சஞ்சிகைகளும் பிரான்ஸில் இருந்து ஓசை, மௌனம், கண், சமர், எக்சில், எமிலை, உயிர் நிழல் போன்றனவும் லண்டனிலிருந்து பனிமலர், தாகம், நாளிகை என்பனவும் அவஸ் திரேவியாவிலிருந்து மரபு, அக்கினிக்குஞ்சு என்பவையும், நோர்வேயிலிருந்து சுவடுகள் போன்ற

நாலும் ஜேர்மனில் இருந்து தூண்டில், சிந்தனை, புதுமை, தேன் போன்றனவும் வெளிவருகின்றன. இத்துடன் பெண்ணியம் சார்ந்த நால்களாக நமது குரல், சக்தி, ஊதா போன்றனவும் வெளிவருகின்றன. இவை பல இடை நடுவில் நின்றுபோன தன்மையையும் காணமுடிகிறது.

சிறுகதை வகையினுள் சக்கரவர்த்தி என்பவரால் எழுதப்பட்ட யுத்தத்தின் இரண்டாம் பாகம், குழந்தைவேல் எழுதிய தெருவில் அலையும் தெய் வங்கள் அ. முத்துவிங்கம் எழுதிய வடக்கு வீதி கலாமோகன் எழுதிய நில்டை, முப்பத்தொன்பது போன்றன சிறுகதைகளாக வெளிவந்தன.

கவிதைத் தொகுப்பினை எடுத்துக்கொண்டால் திருமாளவன் எழுதிய “பனியெல் உழவு” ஆனந்த பிரசாந்தின் “இரு சுயதரிசனம்” நட்சத்திரன் செவ்விந்தியனின் “வசந்தம் 91” “எப்போதாவது ஒரு நாள்” போன்றனவும் அரவிந்தனின் “முகம் கொள்” ஜெயபாலனின் “இரு நாள் அகதியின் பாடல்” இளவாலை விஜேந்திரனின் “நிறுமற்று போன கனவுகள்” சக்கரவர்த்தி, பிரதீபா தில்லைநாதன், திருமாளவன் ஆகிய மூன்று பேர் சேர்ந்து படைத்த “யுத்தத்தைத் தின்போம்” போன்றவற்றை கூறலாம்.

மேலும் இராஜேஸ் வரி பாலசுப்ரமணியம் படைத்த “தேம் ஸ் நதிக்கரையில்” “பனி பெய்யும் இரவு” “உலகெல்லாம் வியாபாரிகள்” போன்றனவும் சோபா சக்தியின் “கெளில்லா” பொ. கருணாகர மூர்த்தியின் “இரு அகதி உருவாகும் நேரம்” போன்ற நாவல்களையும் குறிப்பிடலாம்.

புலம்பெயர் இலக்கியவாதிகளில் இலங்கையிலிருந்தே தம் படைப்பை மேற்கொண்டவர்களாக S. பொன்னுத்துரை, வ. ஐ. ச. ஜெயபாலன், உ. சேரன், முருகபூதி இளவாலை விஜேந்திரன், நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன், கி. பி அரவிந்தன் போன்றவர்களையும் வேறு நாடுகளுக்குச் சென்றபின் தம் படைப் புக்களை மேற்கொண்டவர்களுள் பிரதீபா தில்லைநாதன், தானஜா, சுமதி ரூபன், சுவிஸ்ராவி, சுரோஷ் கனகராஜா, பிரசாந்தி சேகர், சக்கரவர்த்தி, திருமாளவன் போன்றோரை கூறிக் கொள்ளலாம்.

இலங்கையில் இருந்து கொண்டே புலம்பெயர் இலக்கியங்களுக்கு தம் ஆக்கங்களை அளிப்பவர்களாக கா. சிவத்தம்பி, சி. சிவசேகரம், சு. வில்வ ரத்தினம் போன்றோரை குறிப்பிடலாம்.

எனவே மேற்கூறப்பட்ட புகலிட இலக்கியங்கள் ஈழத்து புகலிட தமிழ் எழுத்தாளர்களின் அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாகவே காணப்படுகின்றன. ஈழத்தைப் போலவே புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் இலக்கிய களம் விரிந்து கொண்டே வந்துள்ளன. இலக்கிய ஊற்று என்றுமே வற்றுவது இல்லை. அது

ஆறுகளைப் போல முன்னோக்கியதாகவே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் அது தன் உருவு உள்ளடக்கங்களை காலம் தோறும் மாற்றிக் கொள்ளுமே தவிர இது என்றேனும் நின்று விடுவது இல்லை. ஆயினும் உலகமயமாதல் தொடர்ந்து கொண்டே செல்லும்போது சுயஅடையாளத்தின் தேவை வலுப்பெறுவது போல சுய அடையாள இலக்கியத்தின் தேவையும் வலும்பெறவே செய்கிறது. புலப் பெயர்வு சூட உலகமயமாதலை நோக்கிய ஒரு செயற்பாடுதான். இதுவே சுய அடையாள இலக்கியத் தேவையைத் தக்கவைக்கும் இருந்தாலும் இந்த சுய அடையாள இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியமாகவே தொடர்ந்து அமையுமா அல்லது புலம்பெயர் தமிழரது இலக்கியமாக (பிற மொழிகளில்) அமையுமா என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்கவேண்டும்.

வெ.சாளினி

2005 கலை

யா/உடுப்பிட்டி அ.மி.க

நகைச்சலை

நடத்துனர்	:-	ஜயா என் எட்டி எட்டி மேலே பார்க்கிறீங்க.
ஜயா	:-	பாயைப் பார்க்கிறான்
நடத்துனர்	:-	பாய்ந்தால் நாம் பொலிஸிடம் போய்விடுவோம்
ஜயா	:-	தமிழ் பாயைப் பார்க்கிறான்
நடத்துனர்	:-	பொலிஸ்.....! பொலிஸ்
ஜயா	:-	நான் பஸ்குக்கு மேலே ஓலைப் பாயை வைத்தி ருக்கிறன் அதைத்தான் பார்த்தேன்.

ஆசிரியர்	:-	பிள்ளைகளே நாளைக்குப் பரிட்சை ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் கேளுங்கள்.
மாணவன்	:-	ரீச்சர் எனக்கு ஒரு சந்தேகம்
ஆசிரியர்	:-	என்ன சந்தேகம்
மாணவன்	:-	ரீச்சர் நாளைக்கு பரிட்சையில் என்ன என்ன கேள்வி வரும்.

யெரியதர்சனி

2005 கலைப்பிரிவு

யா/உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி

தேசில் பேரட்சி நில ~ 07

1. 2002 ஆம் ஆண்டு 12 வருட உதைபந்தாட்ட வரலாற்றில் போட்டி ஆரம்ப மாகிப் பதினொரு வினாடிகளில் ‘கோல்’ அடிக்கப்பட்டது. ’ஹனானன் சார்க்கர்’ இந்த உலகசாதனையைச் செய்தார். இவர் எந்நாட்டின் அணித் தலைவர்.
 1. துருக்கி
 2. தென்கொரியா
 3. பிரேசில்

2. சரோஜா, சின்னதேவதை (புஞ்சி சுரங்கனாவி) போன்ற இலங்கைத் திரைப்படங்களிலே நடித்து சர்வதேச விருது பெற்ற தமிழ்ச் சிறுயி
 1. வித்தியா
 2. நித்தியவாணி
 3. நித்தியழீ

3. 1931இல் வெளியான இந்தியாவின் முதலாவது பேசம் படம்
 1. ஆலம் ஆராவே
 2. ராஜாவறிச்சந்திரா
 3. புன்டலிக்

4. தேசிய விருதுகளைப் பெற்ற ‘கன்னத்தில் முத்தமிட்டால்....’ திரைப் படத்தில் இடம்பெறும் ‘எங்கள் புருவங்கள் தாழ்ந்துள்ளன’ என்ற கவிதை ‘மரணத்துள் வாழ்வோம்’ தொகுப்பிலுள்ளது. இதை எழுதியவர் யார் ? (இவர் ‘ஏகலைவன்’ இதழிலும் கவிதை எழுதியவர்)
 1. த.ஜெயசீலன்
 2. சோ.ப
 3. சண்முகம் சிவலிங்கம்

5. இடியின்னிலின் போது பட்டத்தினைப் பறக்கவிட்டு மின்னல் என்பது மின்வினைச்சேயே என விளக்கிய விஞ்ஞானி
 - 1.மைக்கல் பரடே
 2. பெஞ்சமின் பிராங்கிளின்
 3. எடசன்

6. சோவியத் தூண்றியம் உடைந்து போனதற்கும், பொதுவடைமை வீழ்ந்து போவதற்கும் காரணமாகக் கூறப்படும் தனிநபர்
 1. கால்மாக்ஸ்
 2. லெனின்
 3. கோர்ப்பச்சேவ்

7. அப்பலோ விண்வெளி ஆராய்ச்சித்திட்டத்தினைத் தொடக்கி வைத்து மனிதனை நிலவில் இறக்கிக் காட்டிய அமெரிக்க அதிபர்
 1. நிக்ஸன்
 2. ஜோன் கென்னடி
 3. ஆபிரகாம்லிங்கன்

8. புகழ்மிகக் ‘ஹேலி’யின் வால்வெள்ளி எத்தனை வருடங்களுக்கு ஒரு முறை வானிலே தெரியும்.
 - 1.67
 2. 76
 3. 74

9. தற்போதைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோர்ஜ் புஸ், எந்த ஜனாதிபதிக்கு உப ஜனாதிபதியாக இருந்தார்?
 1. ரொனால்ட் ரீகன்
 2. பில் கிளிங்ரன்
 3. நிக்ஸன்

10. மருத்துவ உலகினரின் புனித கருவியான ‘ஸ்டெதல் கோப்’ யாரால் கண்டறியப்பட்டது?
 1. வீப்போ கிர்டிஸ்
 2. ரெனே
 3. வில்லியம் ஹார்வே

11. வெறிகாய்க்கடி நோய்க்கு எனிரான மருந்தினைக் கண்டறிந்தவர் ?
 1. அலெக்ஸ் சாண்டர் பிறேமிங்
 2. டார்வின்
 3. ஹுமிபாஸ்ர்

12. அமெரிக்கப் புரட்சிப் படையின் தலைமைத் தளபதியாகப் பதவியேற்று, சுதந்திர அமெரிக்காவின் குழியாகத் தலைவரானவர் ?
 1. ஆபிகாம் லிங்கன்
 2. ஜோர்ஸ் வோதிங்ரன்
 3. ஜேன் கென்னடி

13. பணமும் நிலமும் தான் முதன்மையான செல்வம் என்ற கோட்பாட்டை மறுத்து உழைப்பே முக்கியமானது என்றுரைக்கும் நாலான ‘நாடுகளின் செல்வம்’ என்ற நாலை எழுதியவர் யார் ?

(இவர் பொருளாதாரத்தின் தந்தை எனவும் சிறப்பிக்கப்படுகிறார்.)

 1. அடம் சிமித்
 2. கால் மாக்ஸ்
 3. மல்தூஸ்

14. பிரகதீஸ்வரம் என்று அழைக்கப்படும் ஆலயம் இராஜராஜ சோழனால் கட்டப்பட்டது. இதன் இன்னொரு பெயர்.
 1. மதுரை மீனாட்சி அம்மன்
 2. பொலநறுவை வானவன் மாதேவி ஈஸ்வரம்
 3. தஞ்சைப் பெருங்கோயில்

15. அக்பரின் அரண்மனையில் ‘தீபக்’ ராகத்தைப் பாடி அரண்மனை விளக்குகளைத் தாமாகவே எளியச் செய்த இசைமேதை யார் ?
 1. பண்டிட் ரவிசங்கர்
 2. தியாகராஜகுவாமிகள்
 3. தான்சேன்

16. ஒருநாள் சர்வதேசப் போட்டியில் அதிக ஓட்டங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட துடுப்பாட்ட அணி?
 1. இலங்கை
 2. அவுஸ்திரேலியா
 3. தென்னாபிரிக்கா

17. ஒரு நிறைவுடலி மனிதனிலுள்ள குருதியின் அளவு,
 1. 5.6 லீற்றர்
 2. 5.1 லீற்றர்
 3. 6.5 லீற்றர்

18. உடலில் நோய்க்கிருமிகள் தாக்குமிடத்து அதிகளவு உற்பத்தியாக்கப் படும் வெண்குழிய வகை
 1. நினைநீர்க் குழியம்
 2. நடுநிலை நாடி
 3. மூலநாடி
19. தமிழ்மூத்தின் தேசிய மலர்
 1. செவ்வாற்தம் பூ
 2. பூவரசம் பூ
 3. கார்த்திகைப்பூ
20. சார்ஸ் நோய்க்குக் காரணமான வைரசிற்கு ஏபானி வைரசு (Urbani virus) என்ப பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது. 'ஏபானி' என்பது,
 1. முதற்பலியான நோயாளியின் பெயர்
 2. முதற் பலியான வைத்தியின் பெயர்
 3. ஆராய்ச்சி செய்த ஆய்வு கூடத்தின் பெயர்

போட்டி நிபந்தனை
விடைகளுடன் அனுமதி அட்டை இணைக்கப்பட வேண்டும்
முடிவுத்திகதி :- 01-04-2004

தேடல் போட்டி இல 05 விடைகள்

1. புதுமைப்பித்தன்	2. லூபிஸ் பிரிளனன்
3. சார்ஸ் டார்வின்	4. அப்துல் கலாம்
5. இலங்கை	6. 29.07.1987
7. 17000	8. மகேந்திரன்
9. அந்த நாள்	10. 30
11. WY	12. வர்த்தமானி
13. டென்சிங்	14. பில்கேட்ஸ்
15. 0 ₃	16. 0
17. உள்ளீதியாகக் குறைவான விலை என்று காட்ட	18. சதுரங்கம்
19. போகி	20. நீரோ

தேடல் போட்டி இல - 06 விடைகள்

1. 26.11.2004	2. கேணல் ராஜ்
3. 1990 ஆணி 10	4. சேகுவாரா
5. அம்பாறை	6. கபில்தேவ்
7. கப்பலோட்டிய தமிழன்	8. தில்லானா மோகனாம்பாள்

9. அலிபாபாவும் நாற்பது திருடர்களும்
10. ரொனால்ட் ரீகன்
11. ரதபோர்ட்
12. மிக்கிமளஸ்
13. லைக்கா
14. போபால்
15. புவியீர்ப்பு சக்தி
16. கலிலியோ கலிலி
17. மார்க்கிரட் தாட்சர்
18. வ.அ. இராசரத்தினம்
19. சாலை இளந்திரையன்
20. சி. கார்த்திகா

ஒப்பு போட்டி இலை - மே க்கு சரியான விழடுகளை எழுதிப் பரிசு பெறுவோர்

1ம் மரிசு	-	செந்தாமரை தர்மரத்தினம்
யா/வடமராட்சி மத்திய மகளிர் கல்லூரி - 2005 வர்த்தகம்
2ம் மரிசு	-	மேன்கா பிரராசசிங்கம்
யா/ வடமராட்சி மத்திய மகளிர் கல்லூரி - 2005 வர்த்தகம்
3ம் மரிசு	-	ஜெயதாஸ் மயூரன்
யா/இமையானன் அ.த. வித்தியாலயம் - 8A
4ம் மரிசு	-	அனுவாயினி வேலுயினின்வை
யா/ கரணவாய் மகா வித்தியாலயம் - தரம் 11
5ம் மரிசு	-	யாலக்ஷவேந்திரன் நந்தகோபன்
யா/நெல்லியடி ம.ம.வி - 9A

பாராட்டுப் பெறுவோர் :

சீரீஸ்கந்தராசா செயந்தன்	- யா/உடுப்பிட்டி அ.மி.கல்லூரி	10A
சீவுதுமாரன் பிரசாத்	- யா/உடுப்பிட்டி அ.மி.கல்லூரி	10A
துணையசீங்கம் மயூரன்	- யா/உடுப்பிட்டி அ.மி.கல்லூரி	9B
பன்னீர்ச்சிசல்வம் கிளாதுமன்	- யா/உடுப்பிட்டி அ.மி.கல்லூரி	6C
சதுரசுவம் சந்திரன்	- வல்லவுட்டி இ.த.க.பாட சாலை	11
ரங்கநாதன் பொகனப்பரீயன்	- யா/ஹாட்லிக் கல்லூரி	10A
செல்வரத்தினம் நீறாந்	- யா/உடுப்பிட்டி அ.மி.கல்லூரி	10A
பரீயதுர்ச்சின் பெரியதும்பி	- யா/உடுப்பிட்டி மகளிர் கல்லூரி 2005 கலை	

கிள்கிதழில் கிடம்பெற்ற ஹைக்கூ கவிதைகளின் சொந்தக்காரர்

இ.க.முரளீதரன்

நிஞ்கள் கேட்டேஷு

அறிவிப்பாளர் :

ஏகலைவன் F.M. 115.2

“வனக்கும் ... நேயர்கலே ! “யெகளைவன்”
எவ். எம். தமில்சேவயின் நீங்கல் கேற்றவை ஆறும்பமாகிரது ”

கொடுத்தது எல்லாம் கொடுத்தான்
இவன் யாருக்காகக் கொடுத்தான் ... ?
ஓருத்தருக்கா கொடுத்தான் ... ?
இல்லை .. ! ஊருக்கெல்லாம் கொடுத்தான்

ங்கிருந்த போதும் உன்னை
மறக்கமுடியுமா ?
என்னை விட்டு உன் நினைவைப்
பிரிக்க முடியுமா ?

அம்மாவும் நீயே ! அப்பாவும் நீயே ... !
அன்புடனே ஆதரிக்கும் தெய்வமும் நீயே !

காத்திருந்து காத்திருந்து காலங்கள் போகுதடி
பூத்திருந்து பூத்திருந்து பூவிழி நோகுதடி
நேற்றுவரை சேர்த்துவைத்த ஆசைகள்
வேகுதடி

தீரியுள்ள உர்க்குக்கு

- 01) யானை தனது காதை அடிக்கடி அசைப்பதற்கான காரணம் யாது ?
யானையின் தோல் தடிப்பானது. தடித்த தோலினுடாக வெப்பம் இழக்கப்பட வில்லை. யானையின் உடலிலிருந்து வெப்ப இழப்பு ஏற்படுவது மென்மையான தோலைக் கொண்ட காதினுடாகவாகும். காதினுடாக வெப்ப இழப்பு ஏற்படும்போது வெப்பநிலை அதிகரிக்கும். இதனால் யானை காதை அசைத்து வெப்பத்தை இழக்கிறது.
- 02) மெழுகுதிரி சுவாலையை எத்திசையில் பிடித்தாலும் அதன் சுவாலை மேல் நோக்கி எளிகின்றது. காரணம் யாது ? திண்ம மெழுகின் ஆவியானது அடர்த்தி வேறுபாடு காரணமாக மேல்நோக்கியே எழும். இதனால் எத்திசையில் பிடிக்கப்பட்டாலும் மேல்நோக்கியே சுவாலை எரியும்.
- 03) ஆடுகளால் முற்றாக தண்டு காரப்பட்ட முருங்கை மரம் சில நாட்களின் பின்பு பட்டுப்போவதன் காரணம் யாது ? தண்டு காரப்படும்போது உரியம் அகற்றப் படும். இதனால் உணவு வேருக்குக் கடத்தப்படமாட்டாது. எனவே வேர்கள் உணவின்றி இருக்கும். இதனால் தாவரம் படும்.
- 04) உணவு உண்ட பின்னர் குளித்தல் கூடாது. என்பர். இதற்குக் காரணம் என்ன ? எமது உணவு சமிபாட்டில் நொதியங்கள் தொழிற்படுகின்றன. நொதி யங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வெப்பநிலையிலே அதன் தொழிற்பாடு நடைபெறுகின்றன. குளிக்கும்போது எமது உடல் வெப்பநிலை குறைவதால் இருப்பையிலுள்ள சமிபாட்டுக்குரிய நொதியங்களின் தொழிற்பாடு கட்டுப்படுத்தப் படும். இதனால் சமிபாடு அடைவதற்கு தாமதம் ஏற்படும்.
- 05) கடல்கள் பொதுவாக நீலநிறமானவையாகும். ஆனால் சொங்கடல் மட்டும் சிவப்பாக இருப்பதற்கு காரணம் என்ன ?
அக்கடலில் காணப்படும் ஒருவகை தாவரமான அல்காவாகும். இந்த அல்காக்கள் சிவப்பு நிறமுடையவை. அதனாலேயே இக்கடல் சிவப்பு நிறமாகக் காணப்படுகிறது.
- 06) கரப்பான் பூச்சி, சிலந்தி போன்றவை உறங்கும்போது கண்களைத் திறந்து கொண்டே உறங்குகின்றன. இதற்கான காரணம் யாது ?
இக்குடும்பத்தை சேர்ந்த விலங்குகளுக்கு இமைகள் காணப்படுவதில்லை. இதனாலே இவை உறங்கும்போது கண்கள் திறந்தபடியே காணப்படுகின்றன.

சி. சேயந்தன் - 10A
உ.அ.மி.கல்லூரி

இன்றே பிறப்பெடுக்கும் நாளைய நாகரிகம்
நிகழ்த்திக் காட்டுதின்கு சுற்றுங்கீ வைக்கும்

KURINCHI TAILORS

Main Street , Nelliady , Karaveddy.

Dealers in

Textiles &

Tailoring

குறிஞ்சி கைவலைக்கும்

பிரதான வீதி , நெல்லியடி , கரவெட்டி.

T.P : 077-6145248

077 - 6202080

“சீருடை , சிற்றுடை, கட்டுடை, வெட்டுடை

போருடை , பொதுவுடை , பட்டுடை, ஓட்டுடை

எவ்வுடை யாயினும் தைத்திடும் இக்கடை ”

MAKAYAM

“நரைக்கின்ற கனவுகளைக் கரைசேர்க்கும்
திரைப் பிரதி புதிதாகத் தினம் பூக்கும் ”

ரஜீகா விடையோ சென்றீர்

அறிவாலயம், கரணவாய் தெற்கு, கரவைட்டி.

போழுபோக்குச் சித்திரங்களை
செப்பனிப்பாட் திரைப்பாட்
பிரதிகளைப் பெற்றுக்கொள்ள
நாடவேண்டிய ஒரே இடம்

RAJEEKA

VIDEO CENTRE

ARIVALAYAM ,
IMAYANAN.

fairever
CREAM

Nyle
SHAMPOO

CHIK
SHAMPOO

Westons

fermipan
YEAST

Nutri-C
INSTANT ORANGE DRINK

Spinz

Sanitarium

meera™

EAST WEST MARKETING (PRIVATE) LIMITED

297/2 , GEORGE
R.DE SILVA MAWATHA,
COLOMBO - 13 , SRI LANKA.

TEL : 244 1111 (10 Auto lines)

FAX : 233 1435

E.MAIL : easwest@eastwst.com

செருக்குடன் பாதுகாக்கும் உருக்கு
விருப்புடன் திருவைப் பெருக்கு

KURUNATHAR HARDWARES STORES

V.V.T Road ,

Uduppiddy.

Regd. No : KVD209

* கட்டிடப் பொருட்கள்

* மின்சார உபகரணங்கள்

* மிதிவண்டி உதிரிப்பாகங்கள்

* நீர் இறைக்கும் இயந்திரப் பாகங்கள்

* வர்ண(பெயின்ட்) வகைகள்

அனைத்திற்கும் ஒரே நிறுவனம்

V.K.V

T.P : 0777 - 667486

வரணக் கனவுகளின் வாசற்தலம் ”

நியூட்டி போட்டீ

வீட்டியோ அன் எஸ்ஐநியோ , தொலைத்தொடர்பு
வதிரி வீதி, உடுப்பிட்டி.

காலத்தின் பதிவுகளைத் துல்லியமாக
வரணப் புகைப்படம் பிடித்தல்
வாழ்வியல் நிகழ்வுகளை
வீட்டியோவில் பதிவு செய்தல்
தூரதேச சொந்தங்களோடு தொடர்புகொள்ளல்
அனைத்திற்கும்

BEAUTY PHOTO

VIDEO & STUDIO ,

COMMUNICATION

VATHIRY ROAD, UDUPPIDDY.

Tel : 021 - 2263707

Han : 0777 - 294300

செல்லமுத்தாஸ் புதலை மாளிகை

பிரதான வீதி, நெல்லியடி

SPECIALIST IN WEDDING SAREES
BLOUSE PIECES RETAIL
DEALERS IN TEXTILES

SELLAMUTHUS TEXTILES

Main Street Nelliady

Hello; 3238, 060-212509

தேடல் போட்டி - இல 07

அனுமதி அட்டை

முழுப்பெயர் :

கற்கும் பாடசாலை :

வகுப்பு :

முகவரி :

.....

.....

திகதி

ஓப்பம்

மேற்படி தகவல்கள் சரியானவை என உறுதிப்படுத்துகின்றேன்.

.....

வகுப்பாசிரியர்

தொடர்புகளுக்கு :

மிரதம் ஆசிரியர்

‘ஏகலைவன்’

யா/ உடுப்பிட்டி அ.மி.கல்லூரி

வல்வெட்டித்துறை .

* * *

இ.கு.முரளிதான்

34/3 செட்டித்தெரு

நல்லூர்.